

સાહ્યાલ્મિક કેરી

તાત્ત્વી-સંપાદક : કેદ્વાસભાનેન ચોન, પટ્ટિઅ

મા. ગાયત્રી

ॐ
મા
ॐ

ॐ
મા
ॐ

ॐ ભૂમંવઃ સ્વઃ ॥ ॐ તત્ત્વાવિતુર્વૈર્ણ ॥ ભગોદેવસ્ય
ધીમહિ ॥ ધિયો યૌતઃ પ્રયોદ્યાત् ॥ ॐ

પુ. રાજચોઠી નારદશાળ

ॐ ભૂમંવઃ સ્વઃ ॥ ॐ તત્ત્વાવિતુર્વૈર્ણ ॥ ભગોદેવસ્ય ધીમહિ ધિયો યૌતઃ પ્રયોદ્યાત् ॥ ॐ ॥

જીવનિને આશીર્વાદ

તૃ. ૫-૬-'હું નિદામા હતો. મારા પગનો પંને પહીને જાણે કે હોઈ દ્વારા હું હોય તેવો અનુભવ મને થયો, કંથી હું જાગી ગયો. ઘડિયાળમાં જોયું તો રાતિના વચ્ચે ને એ મિનિટ થયેલો હતી. હું જાહીને આથડું ગયો. અને વાળ ગોળાને બદાર આગ્યો. મારા પદંગ પર એડો. હરીયી સુવાનો વિચાર હેરતો હતો ત્યાં જ જીમના આરણાની સ્ટોપર અંધ થઈ ગઈ, બાઈટ અને એરકન્ડીશન ચાલુ થઈ ગયા, ને સોહા પાસે પ્રકાશનો જાપકારો થયો. ને ૨૫-૩૦ વર્ષની કુલતીના રવિપે માતાજી પ્રગટ થયા. હું જાહીને તેમનાં ચરણમાં વંદન કરવા થયો. ત્યાં સુધીમાં માતાજીએ સોહા પર એકું લઈ લીધી હતી. જીથા હું તેમના ચરણામાં તેમના પગ પહીને ધૂંટ્યું પર માયું મૂકીને જરૂરીન પર એસી ગયો.

માતાજીએ મને અને ખલા પરથી જાંયકીને તેમની આજુમાં સોશામાં એસાડી દીધો, અને આણકાને ખૂંસ જ, અતિશય વહીલ કર્યું. ત્યાર આહ માતાજીએ સુધા મેવાના ડાયામાંથી કાળુ, અદામ, પીરતા, આરોગ્યાં, અને અદામ-એલરી-કેસર-સાકર મિશ્રિત ભૂકાના ડીશમાંથી એક ચમચી કારીને ચમચીથી જ અદામનો ભૂકો આરોગ્યો. યમેસિગાંથી તેની જાતે જ જ્ઞાસમાંથી પાણી પીધું અને ચોકું રહેવા હીનું.

પ્રસાદ આરોગતાં આરોગતાં કાર્યયર વિષે સુજ, સમજથી, માદિલી અને માર્ગદર્શન આપ્યાં. મેં માતાજીને વિનંતી કરી હે, “માતાજી આપથી જાહેરમાં જે પ્રસાદી વગેરેના અનુભવો મને કરાવો છો તે ન કરાવશો. હું એકલો હોઉં ત્યારે જે અનુભવો કરાવવા હોય તે કારદખયો. આપે અક્ષતોને જે કંઈ અનુભવો કરાવવા હોય તે કરાવશો.” મારી વિનંતી જાંખળીને માતાજી અતિ આનંદમાં આવી અઈ મુક્તા હાસ્ય કર્યું અને મારા વાંસામા પ્રેમથી વહીલ-સોયો ધર્યો માર્યો.

ત્યાર પછી માતાજી સોશામાંથી જાઓં થઈ ટેખલ પાસે આવી જાઓં રહ્યાં. તે વખતે તેમના હાથમાં કંઈ જ ન હતું, પરંતુ માતાજીએ જમણા હાથમાંથી કેસર અને ડાઢા હાથમાંથી અદામ, ડીશમાં અને નેપકીન પરે અનુકૂલે પદ્મરાઘ્યાં.

માતાજી અહું જ આનંદમાં હતાં. ચોઢી જ વારમાં પ્રકાશના જાપકારા સાથે માતાજી અદરથી થઈ જાં. ત્યારે ઘડિયાળમાં રાતિના ૩-૧૫ વાગ્યા હતાં.

માતાજીએ આણ ગોલ્ડન ઠલરની કારેલી સાડી કારતીમ દ્વારે પરિપાન કરી હતી. આભૂપણોમાં હાર, કાનમાં એરીંગ, દાયમાં હંમન અને પગમાં સાડળાં (૧.૫૪૨) પરિપાન છ્યાં હતાં. વાળની એક મેર લીધી હતી. ચુલામની સુવાસથી સમગ્ર વાતાવરણ મહેકતું હતું.

ગુરુનારાજા મંત્ર

[શ્રી ગાયત્રી ફાઉન્ડેશન ટ્રસ્ટ, અમદાવાદ - ૩૮૦૦૧૫]

વર્ષ ૧૨]

★ ઓફિશિયલ : ૧૯૬૪ ★

[અંક ૪ થી]

આનુષ્ઠાનિકી

ભક્તિ અને સેવા	રાજ્યોધી નરેણ	...	૩
શિર-અનુ મિલન	"	"	૫
વિદ્યા સંસાર સમર્પણમાં	"	"	૧૧
ભાતાજીના સાક્ષાત્કાર	"	"	૨૨
'નીલોયા' પર મેર આગ્રહી	શ્રીમતી ઉખા શાહ	...	૨૫
ભાગાચાર		...	૨૮

'આધ્યાત્મિક કેડી'ના પ્રકાશન અંગે

આવતા વચ્ચે ૧૯૬૪ થી 'આધ્યાત્મિક કેડી'ના એ અંકો એપ્રિલ
અને આક્ટોબર માસમાં પ્રગત થશે તેની નોંધ લેવા વાયરોને વિનંતી છે.

★ વાધ્યિક અવાજમ રૂપિયા ઈસ ★

પ્રાપ્તિક : શ્રી હૃદાસભાઈ જેન. પરીખ, શ્રી ગાયત્રી ફાઉન્ડેશન ટ્રસ્ટ, 'નીલોયા' ભંગલો, તિરુતી
સોમાયાદી, વાર્સન્ગેન્ટ પાંચ બંગલા પાસે, ગુલાબી ટેલરા, અમદાવાદ - ૩૮૦૦૧૫

કુદર : કાન્ટિકાઈ મ. ટિન્કા, વાહિલ મુદ્દુલાલ, રામભાડ, અમદાવાદ - ૩૮૦૦૦૧ * ફોન : ૩૬૨૫૧૨

॥ ॐ ।।

With Blessings from Pujya Gurudev

Agents for Maharashtra :

- * **Murugan Agencies**
- * **Kaytee Tex. Agencies**
- * **Shriji Tex. Agencies**
- * **S. V. Agencies**

S. V. FABRICS

59-A, Wholesale Cloth Market, Gandhi Bag,
NAGPUR - 440 002

Phones : 44758 - 42610 Gram : Murugan
Telex : 0715-611 Kanu in Fax : 712-42337

FABRICS

Reliance Industries Ltd.

AHMEDABAD - BOMBAY

Vajubhai Gaglani * Kirit Gaglani * Tushar Gaglani

[આજ્ઞાનિક કેડી, એસોફ્ટવર, '૯૩

ખાઈયાલ્મિક કેરી

ઓક્ટોબર : ૧૯૬૩

માર્કિન આળો સૂવ્યા

“શ્રદ્ધા તણી કુટિરે જાયે માનવમેળો,
બાળ તણું બાગમાં માત છૂપું છૂપું વહાત કરે.”

બાળની માતાના હૃદાલાં બાળકો,

જુપૂર્ખિયાની પૂર્વસંધ્યાએ આપ બધાં અતે પ્રેમભાગથી પરિશ્રમ વેળિને અને નેમ દરિયાના ગિલન માટે નદી ખસમસતી, પૂરા વેગથી હોડે તેમ ભારા મિલન માટે એટલા વેગથી જ બલકે વધારે વેગથી અતે ઉપસ્થિન છો, તેની પહેલે ગુરુભક્તિનો ભાવ છે.

ઓરાં, નરસિંહ, પ્રહરાદ વગેરેનો ભક્તિલાન આપ બધાં જાણો છો. તેઓ તેમની ભક્તિથી પ્રભુને તરફેણ છી દેતા, ને સાદ પણે પ્રભુને દાજરી આપવી પડતી. માટે આપજાં બધાની ભક્તિ પણ એવી હેઠાની જોઈએ કે સાદ કરે ને આવી જાય; પણ તેના માટે તપવું પડે. પરિશ્રમ હરવો પડે. તેનો જેખ ધારણું કરવો પડે. હીરા એરણું પર ચદ્યા પણીથી જ તેજદાર બને છે, સોનું હ્સોઠીના પથરે ધસાયા બાદ ચણક છે. ખીલાને દથોડીના ફટકા પડ્યા બાદ જ તે બીંંતમાં ડોકાઈ જાય છે અને ચંગડ રીતે તેમાં સેંસરો જિતરીને તેની સાથે ચોંટી જાય છે અને પોતાનું અરિતાદ તેને અર્પણ હોય છે. આવી જ રીતે માનવજી પ્રભુ પ્રત્યે ચોંટી જાય તો તેનો એડો પાર થઈ જાય.

ઉપરોક્તા વાત ભક્તિની હો.

દ્વે સેવાની વાત. મારી જાણમાં તો સેવા તો ધર્માએ કરી છે અને હરતા રહે છે પરંતુ જાત્યાર જુદીમાં મારી જાણ મુજબ તો એક હનુમાનજ જ સેવાવૃત્તિનું ઉદ્ઘાંધણ છે. તેણે છી માણા જાણમાં લીધી નથી, વેણે છી ધૂતદીપ હ્યાં નથી. તેણે છી રામની છામી અને હરનું જાસન રાખ્યું ન હતું; હારણું તેના જ્ઞાસેખાસમાં રામનું રણણ હતું. તે પોતાના હંદ્યમાં દીગાને પ્રગટ હરતો હતો, તે પોતાની સેવાવૃત્તિની સુનંધ ફેલાવતો હતો. તેના સંગમ અણુએ અણુમાં રામનું નામ હતું; ખડે પરે સેવા, તે વેનું જાસન હતું. આવા સેવાવૃત્તિ હતી, સાથે તે સેવા નિઃસ્વાર્થ હતી. તેને કોઈ સ્વાર્થ ન હતો. તેનું બદ્ધ અહરિંદ રામ જ હતા. નિઃસ્વાર્થ સેવાનું પ્રતીક એટલે હનુમાનજ.

આધ્યાત્મિક ડેવી, ઓક્ટોબર, '૬૩]

૩

“લક્ષ્મણ મુછિંત બાયા, રામ ચિંતિત બાયા,
સેવા કનુમાન થડી, રામ આનંદમાં...
આનંદ જોઈ રામનો કનુમંત બહુ હરખાય
આનંદ જોઈ પરમેશ્વરીનો બાળ બહુ હરખાય.”

“હૈયું ચીચું કનુમાનનું નિકાળી રામની મૂર્તિ,
સુમશ્ર અસ્તિત્વ જોઈ કે આરીસો તારો જ છે.”

ને નિર્બાધ સેવાની પ્રેરણા લેવી હોય તો તે સ્ફુર્ય અને ચંદ છે. જરા કાંતિથી એસોને વિજ્ઞાપી
ને ને. તે નિર્બાધ જરા પણ આણા રાખતા નથી, જો અભિભાગાં આનવાળત તેને થી આપે હોય.

“સ્ફુર્ય ચંદ અહનિંશ પુરુષાયું હરે,
આનવી અહનિંશ લેટ ધરે પ્રદૂષણું.”

આ છે માનવાળતના સ્વર્ગાવનું દર્શન અને આ દર્શન હેર ડેર દુનિયા પર જોવા અળે છે.

છે હૃદયમાં માળા, છે કપાળે ત્રિપુંડ,
છે આસન દલંતું, છે આખંડ દીપ,
છે સ્વાધ્ય ભાત પાસ બેસીયાં, છે મન ચિયાળ તણું
છે બહિત દેખાદેખી રસવિહીન, એનો જન્મારો એળો ગયો.

આ બહું સાંભળા જાહ તમને યશે અમારે થી કરવું? અમે મુંજુલખમાં મુશ્કાઈ જાઓ। અભરાણો
નાદિ, ચિંતા ન હરો; આ તથારા મુંજુલતા પ્રમનો ઉકેલ અને જવાણ મળાણો, પી જી. અહેતા હોલાઘાં,
તા. ૨-૭-'૬૩ ને જાનિવાર, બપોરના ૧-૩૦ વાગે, તાં સુધી પ્રતીક્ષા હરો.

આરા આપ કર્વને આશીર્વાદ છે.”

[શુદ્ધપૂર્ણભાની પૂર્ણ સંધ્યાએ તા. ૨-૭-'૬૩ ના રોજ 'અદ્ધ' કુટિરમાં પૂર્ણ રાજકોણી
નરનદાલાને રજૂ કરેલું વકાય]

આ જાયત્રીની કૂપા અને પૂજાય શુદ્ધેવના આશિષ
હરહંમેશ વરસતા રહેલા એવી વિનંતી સહ—

પેટ્રોલિયમ પ્રોડક્ટ્સ * ફોન. નં. 366943

મેન્યુફેન્ક્યર્સ એન્ડ માર્કેટીંગ સોસાયટી

સુરૂજ આનંદ કલ્યા પાંડુર તથા સુર્ય આનંદ લીકવીંડ જદ્યુના ઉત્પાદ

બોણીનવાલા એસ્ટેટની બાજુમાં, નાગરવેલ કનુમાન રોડ, રાખિયાલ * અમદાવાદ-380 023

[આધ્યાત્મિક હેડી, એસ્ટેટેન્સ, '૬૩

શિવ-જીવનું મિલતું

આખડો આતાના વહાલાં બાળકો,

નીજ અખૂડી, મેદ ગજરો, મોર ટહુકો, આપાઠી પૂનમે ભક્તા-સમુદાય બેન્ટથો,
ભક્તાગણ પ્રેમ થકી વંદન કરે, પરમશક્તિ પ્રેમથી આચિષણી વર્ષી કરે.

એ જે હું મારા આખાતિમણ જીવનનાં ૧૮ વર્ષ પૂરાં હરી ૧૬ મા વર્ષના પ્રેરણ કરું છું.
આખાતિમણ ક્રેતે હવે હું યૌવનમાં પ્રેરણો છું. આ યૌવન શારીરિક દિલ્હીને નહિ,
પણ અનુભૂતિ રસતું પાન કરવા માટે અને એને આરવાન માણવા માટે.

‘અહાહા ! જેણે ચાખરો અતિ અજ્ઞાન એ પ્રભુ રસને,
સંસારો તણી માયા, શૂન્ય સમી લાસે,
નથી વહાલાં માનવો, જગત મહી સાર જરીએ,
સત્કૃત્યોનાં કર્મથી પરમતત્ત્વને પ્રાપ્ત કરીએ.’

“કંઈ આધિ ન્યાધિ થકી સતત કાયા ક્ષીણું થતી,
ખળ ધોળી ઘડપણુંની માથે કુરુકૃતી,
શ્રીમતોના હેઠે નિશાદિન વસે ચોર ભય છે.
નાશવંત સંસારમાં ભયરહિત પરમતત્ત્વ છે.”

આજે અતે હું જે કંઈ કલીઝ, બોકીઝ તેને કાઈ શાઅ સાથે જીવના આપણા કોઈ પણ પાખિંદ
અને સાથે સંખંધ નથી. મેં જે જોયું, જણ્યું, અનુભૂયું તેનો નિચોડ રજૂ કરું છું :

“જીવાતા’તા લાંબા દિવસો જે હુઃખલાર્યા, જણ્યાતા’તા ટૂંકા દિવસો જે સુખલાર્યા.”

આપાની દિલ્હીને અગર બ્યાફરણની દિલ્હીને મારું દિલ્હિન્દુ જ્ઞાન હો. આજે આપને આપું ગું
રહસ્યો જણાવું છું :

1. જિવ અને જીવ વિષે, જિવ-જીવના મિલન વિષે અને આપણા કરીરમા જિવ અને જીવ
ન્યાં રહેલા છે!
2. ‘અ આ ઉં’ મંત્રનો ગુણાર્થ.
3. મારા આપેલા નવ જિદ્દાતોનો અનુભૂતના કરીરના આજો જાવે સંખંધ.

શિવ અને જીવ વિષે

જિવ અને જીવ અનુભૂતના કરીરમા જ સમાવેલાં છે. તેને ઓળખવાનો પ્રયત્ન કરવો જરૂરી છે.

“પરમત્વે થત્રો આપ્યાં, મનુષ્ય શરીરને,
એ થત્રોમાં શિવ-જીવનું નિરૂપણ કરું;
પ્રવાસ શિવ-જીવનો, ભવસાગર મહી,
સાગરના મંથન થકી મળિયાં નથ સૂત્રો.”

મતુષ્યના કરીને પરમતરને કુંદર જનાઓં છે. તેવી જીવના અને છે. કરીની જાંડ ને હુદ્દય એ તે શિવ એ અને ને મગજ એ તે જીવ છે. સામેની આકૃતિમાં હાંબા પ્રમાણે જો નિસ્વિપ કિરનું લિંગ જી ખી રીતે રહેલું છે. અને તે રીતે કિર આપળા મગજ - જીવ તરફ દાદી રાખે છે. ક્રીં આપણે નેર્ધાએ તે આપણું મગજ આપણા કરીની જીવા જ હિયાનોં નિયંત્રણ હું એ અને કિર આ જીવની દ્રોદ હિયાનો પ્રત્યે સનત નજર રાખે છે.

શિવ અને જીવના ભિલન વિષે

શિવ અને જીવના ભિલન અને વિશેષ વિષે દું આપને દૃષ્ટાંતથી જણાવું.

એક શેઠ હતા. બાળપણમાં જરીઝીમાં હજ્યો હતા. પૂર્વજન્મના કંચિતું ક્રમોથી બદલી આપ્ત કરી શક્યા. તેમની પાસે છેવાતા કૌતિક સુખના જાપનો ઉપલબ્ધ હતો અને અંશાર પણ સુખી હતો. શેઠ ચોણીસ ડાંડ મોઢમાણાથી વિંટળાખેલા રહેતા અને ઈશ્વરરમરણ વર્ષે દિમાલથ નેટલું અંતર હતું.

“મતુષ્યો જે વ્રત તથ અને દાન કરતા,
ઓળ જર્ને તેઓ વિષણુપત્નીને પ્રાપ્ત કરતા;
પ્રભુને વિસારી સુખકોગો કરી કરી,
પડે અહોવામાં જનમ-મરણે કરી કરી.”

એક દિવસ શેઠ ઓસરીમાં એસીને હિસાખના ચોપડા કખતા હતા. તેવામાં એક બિલું જાવીને જિલ્લાની માગણી કરી. શેઠ તિરરકારથી તેને ચાલ્યા જવા કર્યું. બિલું ચાલ્યો ગયો. શેઠ એક કોઈનું પણ દાન ન કર્યું. દાન કરવા માટે પણ પૂર્વજન્મનાં કર્મ જરી છે. દાન તન, અન અને પદથી કર્ય કર્યે છે. તનનું દાન માણસ પોતાની જાતે કરી શકે છે. દા. ત. કોઈ પણ મતુષ્યને કોઈ પણ જાતની મદદ હરવી જેવી હે આપળાને સ્સતો ઓળંગાવવો, તરરપાને પાણી પાવું, પ્રાર્થિતની સેવા કરવી.

અનતું દાન માનસિક રીતે વધિત વ્યક્તિને જાગ્રથી અને સહાતુભૂતિ જાપે અને હેઠળ રીતે આપ, સહાય, પ્રેરણ, હંહ આપે.

ધનનું દાન વ્યક્તિની કીર્તિ, તહેતી હે નામ સાથે જોડાયેલું હોય તો તે સાચું દાન નથી. સાચું દાન સ્વારે જ કેવાપ હે તમે જાતે જર્દાને જ પ્રાર્થિતને પોતાના દસે મદદ કરો. અને તે પણ નિઃસ્વાર્દ સેવા જાવનાથી. અદમુરદિત સેવા જાવનાથી કરેલું દાન જ સાચું દાન કી જાણાય.

બિલુંના ચાલ્યા વધા પણી ચોડી જ વારમાં શેઠાણી શેઠ માટે ચા-નારતો જાવીને એઠા. શેઠ ચોપડા જખવાનું જંધ કરીને ચા-નારતો કરવા એઠા. ઓચિંતું એક કુતું જાઓયું; કુતરાએ નારતા પર તરથ મારી પરંતુ નારતાના અલ્લે શેઠનો માનીનો. અને જાડીલો. ચોપડા મોઢામાં જાવી ગયો. અને ચોપડા જખેને હોડવા માંયું. આ જોઈને શેઠ સાધાણા તરત જ કુતરાની પાછળ હોડવા જાગ્યા. જાખાના કુતરો અને પાછળ શેઠને અરબજનરે હોડતા જોઈને લોડા જાખર્યથી જોવા જાગ્યા. કુતરો હોડતો હોડતો. આમ ચોડી રીમભા જાઓયો. અને જેતરાનો અટપડો માર્ગ લીધો. હોડતા હોડતાં રસ્તામાં એક જાવાનું હોરા વખરનો. હૂવો હતો તેમાં હતરો પડ્યો અને પાછળ શેઠ પણ અમતોલપણું જુમારતા હવામાં પડ્યા. આ તો એવું થયું હૈ.

[આધ્યાત્મિક કેવી, ઓફિશિયલ, '૧૩

“આગળ હોડે ધ્યાન પાછળ હોડે, સંસારના મુગજળ મહીં હોડે અનેકાનેકો.”

કુવામાં કેડ સર્વ પાણી હતાં તેથી શેઠ અને કૂતરા કુંપાં નહિ પરંતુ શેઠનો ચોપડો પલળા ગયો અને આહારા જેવો સ્વરૂપ થઈ ગયો. શેઠ કુવામાં કૂતરાને મારવાનો પ્રયાસ કરતા હતા પરંતુ ગામલોડોએ હયું, “શેઠ કૂતરાને મારશો નહિ, નહિટર કૂતરું તમને કરડશો.” શેઠ કહે, “આઈ, મને અહાર કાઢો.” ગામલોડોએ હયું, “શેઠ, અમોને રરતો અતાવો કે અમે તમને કેવી રીતે અહાર કાઢોએ.” કારણું કે શેઠના મનમાં જેવો અદમ્ભ હતો કે ખુદ્દિનો ખજનો તેમની પાસે જ છે. અને ભીલ બધાનો ઉપલો ભાળ ભાલી છે. શેડે કહું, “આઈ, તમને જેમ યોગ્ય લાગે તે રીતે મને અહાર કાઢો.” અહીં શેઠનો અદમ્ભ ઓગળતો લાગ્યો.

ગામલોડોએ લાકડાની નાની ચારપાઈ આંધીને કુવામાં જિતારી અને શેઠ અને કૂતરા તેમાં જેસીને અહાર આવ્યાં. અહાર આવતાની સાથે જ કૂતરાએ શેઠના પજે અચ્છું ભયું અને હોડી ભયું. શેડે ચોપડો ગુમાવ્યો અને કૂતરું કરડવાનું એવકું દુઃખ લઈને વ્યથિત હદ્દે ઘરે આવ્યા.

આનો આધ્યાત્મિક અર્થ એવો થાય કે મનુષ્ય આખી જિંદગી કોગ, વિલાસ, મોહમાયા પાછળ હોટ મૂકે છે અને તેની પાછળ જિંદગી વેડશી નાખે છે. જ્યારે અંતકાળ નજીક આવે છે ત્યારે અંતર પડે છે કે મેં કોઈ સતકાઈ કયું નથી કે ઈશ્વરસમરણ કયું નથી પરંતુ તે વખતે અહુ જ મોકું અઈ ભયું હોય છે. શેડે મોહમાયામાં જિંદગી જિતારી અને અંતે અંધારારંધી કુવામાં પડ્યા.

આવા સમયે આચા સદ્ગુરુનો બેટો થાય તો જ તે તમને અચાવો શકે.

શેઠ આ અનાવ પછી છ મહિના સુધી જીવા, પરંતુ આ અમલ દરમિયાન પણ ઈશ્વરસમરણ કે દીન-ધર્મ ધર્માં નહિ અને અંતે તેઓ આ દીનની દુનિયા છોડીને આવ્યા ગયા. જ્યારે આ જરીરમાંથી જિવ તેમને છોડીને જર્દ રહ્યો હતો ત્યારે કહેતો ગયો. કે,

“સલામ મારા સંસારી જીવને, તુજ પાસથી આજ બાઉં એકદે,
નવ કરશો કોશિય ત્યાં પ્રવેશવાની, હાથ નથી સરનામું તમ પાસ,
તમ પાસ સંસારી તણું નામું.”

જિવ, આખી જિંદગી ચેતવતો રહ્યો કે અત્યમેરી હરો, પરંતુ જીવ પરૂરિપુમાં અટવાઈ ગયો હતો. જેણો જિવની વાત રને ગળે જિતરી નહિ, જેણો જિવ એકદો ચાલ્યો ગયો. અને જિવ-જીવનું મિલન અઈ ન હાજું.

શિવ-જીવના મિલન માટે મન, વચન, કર્મથી પવિત્ર અની નવ સિદ્ધાંતોાતું પાલન થાય અને પરૂરિપુમાને નાથવામાં આવે તો જ શિવ-જીવનું મિલન થાય.

ફીજું દ્વિતીં :

એક એકૂત હવો. આધેપણે સુખી હતો. મન, વચન અને કર્મથી પવિત્ર રહેતો હતો. પરૂરિપુમાને તેણે માણુંાં લીધા હતા અને તેના જીવનમાં નવ સિદ્ધાંતોનો અમલ કરતો હતો. મહેનત અને પુરુષાર્થ કરવામાં આનંદ માણુંતો હતો. આ જીંસારમાં મધમાખી કરતાં વહુ ઉંઘમી કાઈ નથી. એ પોતાના કર્તાંબમાં જોતપ્રોત થઈ જાય છે કે જેણા થકી આ પરતી પર અમૃત સમાન અખ ઉત્પન્ન કરી શકે છે. દીવા પોતે અણણે પરંતુ પોતાના મોગે ખીલને પ્રાણ આપશે. અગ્રભત્તી પોતે જળગી જરી પરંતુ

આધ્યાત્મિક ડેક્શન, એકટોઝર, '૬૩]

આતાવરણને સુગંધિત અનાવશે. સુખડ પોતે કપાઈ જરો પરંતુ કુદાડીને સુગંધિત કરી દેશે. હુલ પોતે હોમાઈ જરો પરંતુ તે સુવાસ આપી જરો.

નેવો રીતે વાળભાંથી સુક્તા થયેલા સુર્ય-ચંદ્ર જગતને પ્રકાશ અપે છે તેવી જ રીતે આ દુનિયાના મોહમાબામાંથી સુક્તા થયેલ તે એકું પોતાના જીવનને શોભાવતો હો અને તેને કારચે તેનામાં શિવ અને જીવનું બૈષણ્ય-મિલન સંપાદા હતાં. જ્યારે તે એકાનેં અંતઃ સમય નજીક આવે છે ત્યારે શિવ જીવને હુદે છે હે.

“જગત તણ્ણા સંસારે સાથે રહીયાં, સાથે કર્મો કરીયાં
અનંતની સંક્રમાં નિર્ધય સાથે રહીયું.”

આં ‘શિવ-જીવનું મિલન થાય છે અને તે થડી શિવ, જીવને અનંતની સંક્રમાં પોતાના સાથે બાઈ જવાનું હુદે છે. આપણે જાણ્ણી કીદું હે શિવ-જીવ આપણામાં રહેલાં છે; અને તેમને અંધોન કે વિદોન કરવો તે આપણા કાણની વાત છે. જેઅહે,

“આવી છે અજાનાની તમ પાસ
સતકર્મથી જોલો અજાનો, મિલન છે શિવ જીવનું.”

કુંડલિની જગૃતિનાં ચક્રો

હે નવ ખોટો એટલે કુંડલિની જગૃતિનાં નવ ચક્રો. નવ ચક્રોમાં પાદચાર્થી જીવચક સુધીના હોય છે. કુંડલિની જગૃતિ માટે આ નવ ચક્રોને ગતિશીલ અનાવવાં પડે ને તેના માટે થચો જ પરિઅમ કરવો. પડે ને સાચા જાણકાર-અદ્યુતુ હોય તો જ આ નવ ચક્રોને બેદી જાડાથ અથવા તો પરમતત્ત્વની ભીડી નજરથી કુંડલિની જગૃતિ શક્ય બને. પરંતુ આ કાર્ય થલું જ હઠિન છે. તેના નફ્ફે હું તમને કુંડલિની જગૃતિ કરવા માટે મારા નવ સિદ્ધાંતો આપું હું અને તે સિદ્ધાંતેનું આચરણ કરવાથી, અમલમાં મૂહુરાથી અચરણ કુંડલિની જગૃતિ થઈ શકશે. મારા માનવા મુજબ શિવ અને જીવનું મિલન એ કુંડલિની જગૃતિ જ છે.

‘ઉં મા ઉં’ મંત્રનો ગૃહાથી

આતાજું પરમશક્તિ મંત્ર ‘ઉં મા ઉં’ આપ્યો છે તે ખરેખર તેની અનહા રૂપા છે. આ અંત્રમાં એ શિવ અને એ જીવનું મિલન થયેલું છે તે રૂપી જણાઈ આવે છે.

‘હું પરમતરવનું’ જ્યેતિસ્વરૂપ છે, જેથી તેને આપણે શિવ કહીએ.

‘આ’ જીવ છે. પરંતુ તે એક છે, પણ ‘આ’માં ને કાનો. (૧) આવે છે તે કાનો. એટલે પરોદાનો કાનો, અને કાનો. એટલે બાળક એટલે ‘હું’ (રાજયોગી નરેન્દ્રજી) માનો. હું આ ‘આ’ શુદ્ધાંગી કાંઈ આ + બાળક એમ એ જીવ આબ્યા અને બીજો ‘ઉં’ પરમતત્ત્વ સ્વરૂપ શિવ છે. આમ આ પરમશક્તિ મંત્ર હું મા હુંમા એ શિવ અને એ જીવનું મિલન થયેલું છે. આ મંત્રને આત્મસાતું હી હેતુ અધનિંદા રટણ-સમરણ હી જીવનને સાર્થક હી લેતું જરૂરી છે.

‘ઉં મા ઉં’ મંત્રનો કાવાથી

“હું પરમશક્તિ હાતા, ‘ઉં’કાર સ્વરૂપ મા ભગવતી, મારા મન, વચન, કર્મજીં
આપ નિષ્ઠાંત્રણ કરો.”

[આધ્યાત્મિક ડેવી, ઓફિચિયલ, '૪૩

નવ સિદ્ધાંતો સાથે શરીરના નવ ભાગો

આરા નવ સિદ્ધાંતો બખાં કહે છે કે જીવનમાં જીતારના બહુ કઠિન છે, પરંતુ જે તમે અતે પ્રયત્ન કરો તો તે બહુ આસાન છે. હું આપણા નવ ભાગોની વાત કરું તો —

૧. હદ્દ્ય	૪. આંખ	૭. પગ
૨. મરતક-મગજ	૫. જરહન	૮. મુખ
૩. હાથ	૬. કાન	૯. નાક

પરમતત્ત્વે જે આ અંગોની કેટ મનુષ્યને આપેલી છે તેની અંદર જ આ નવ સૂત્રોને આંકળા વીધા છે. ભારે તો કાણ તે ગતાવવાના જ રહેશે :

(૧) ઈશ્વરમાં સંપૂર્ણ અઙ્ગ અને જરણાગતિ રાખવી.	હદ્દ્ય
(૨) નિઃઅધારને સહાય કરવી	મરતક - મગજ
(૩) દુઃખીઓનાં દિલની આંખ લુછવી	હાથ
(૪) કોઈની ઈચ્છાં કરવી નહિ	આંખ
(૫) કોઈની આયે વિશ્વાસદ્વાત કરવો નહિ	જરહન
(૬) પરનિનાથી દૂર રહેવું	કાન
(૭) પુરુષાંને અમતા આપી અતિ ધાર્યશીલ રહેવું	પગ
(૮) નિઃસ્વાર્થ સેવા કરવી	મુખ
(૯) અદ્ભુતો ત્યાગ કરવો	નાક

આ નવ સૂત્રોને ઓળખવા માટે તમારા શરીરના નવ ભાગોની અંદર એક એક સૂત વહેંચી નાઓ. અને તમે 'નાક' યાદ કરો એટલે તરત જ અહુમનો અભિનાન આવે, 'આંખ'ને યાદ કરો એટલે 'ઘ્રાંઝાં કરવી નાથ' તેનો અભિનાન આવે. આવી રીતે આ નવ સૂત્રો તમને યાદ રહેશે અને શરીરના હાં આજે તેનું પાલન કરવાનું છે તે યાદ રહેશે અને તેનો અભિનાન કરી શકશો.

“નવ સૂત્રો તણો સહારો છે અમ જીવનમાં,
જગ જીતશું જીવનના નવ સૂત્રો તણો સહારો.”

આને મેં જે કાઈ હણું તેનું ધરે અઈ મનન કરણે, બિંંતન કરણે અને તેને અભિનાન મૂક્યાનું કરણે.

ધર્મધરૂતા સર્વને જોઈને હરી જવાનું નથી, અંદરી શીતળતા આવવાની જ છે. રાત-દિવસ, જીખ-હુંઘ, બહુતી-પડતી, જય-પરાજય, સમુદ્રની ભરતી-ઓટ — જીવનની અંદર આ બખાનો જરૂરન્યું હો છે જ પરંતુ તેને હેવી રીતે પાર પાડવો તે જવાઅહારી આપણી પોતીકી છે.

“નથી જડતો કિનારો મનુધાર પર કોઠો હું,
પુરુષાંનાં હુદેસા થકી કિનારો તમ પાસ.”

બારો બાપ કર્ણને જાહેર ૦ ૩—

મન-વથન-કર્મથી પવિત્ર બનો, પડુંચિયુનો સંહાર કરો, મારા નવસૂત્રોને જીવનમાં
આપનાઓ.

જંતમાં ભાતાળને ભારી વિનંતી છે ૩-

“ રાજ્યોણી બાળ ભાવે ભાને પ્રાર્થના કરે,
સર્વ હુઃખ હરો સકળ આ સંસારનાં;
આનંદની હેઠી કરો, પ્રેમની લહાણી કરો.
સ્વાસ્થ્યની રક્ષા કરો, લક્ષ્મીની અક્ષિસ કરો.”

[તા. ૩-૩-૬૫ના શુદ્ધપૂર્ણભાના પર્યાયના નિભિતે પૂ. રાજ્યોણી નરન્દજીએ ૨૪૪ પૃષ્ઠાં વિજ્ઞાપન]

“ભગવતી હોસ્પિટલ” અને પ્રસૂતિશૂળ

• ડૉ. બસ્ત ગાંધી (બેમ. બેસ.), • મીના ગાંધી (એટ્યેકેટ)
નેથનલ હાઇવે - ઊદ્વાડી - RS. (કિ. વલચાડ)

[આધ્યાત્મિક કેરી, ઓફિસેન્સ, પાંચાલાં, ગુજરાત]

વિદ્યા સંસાર સમર્ગણમાં

હે માત શિશ નમાવું
 તવ શરણુમાં,
 મુજ સાલગીરા
 તવ ખાળ તણું,
 તુજ થકી આંધા સંસારીએ
 નિહાળવા મા-ખાળનું હેત,
 ચૂકવી ન શકું કરણું 'મા' તણું,
 તુજ થકી અરિતત્વ,
 બેટ કરું અરિતત્વ તણું.

ગાયત્રી માતાના પહોલાં ખાળકે,

કુદમ સેનાપતિનો ચાર ને સાત સાથે, હું પૂછું છું ગણ્યિત કણું ગણ્યું હશે માતે !

મૃ તાલએ ચોણી તારીખ અને સાતમી તારીખ આથે ઉજવવાનું હશું તેમા રેમબે હશું
 અણિત અશ્વ હશે તે તેઓણી પોતે જાણે, પરંતુ મારી સમજણુ પ્રગાઢે $4+7=11$.
 $1+1=2$ થાથ એટલે અદેતની ભાવના આવી. એનો અથ 'એ થાથ હે હું 'મા'મા અને 'મા' મારામા
 જાણેલા છે.

આજે ને હું અણીંથા ૨૫૨ કરું છું તેમા—

નથી શાખ, નથી દેવવાણી, નથી ઉપનિષદ કે સાંઘ
 છે શાખ રાજયોગી તણું, માતે હીપેટું.

નથી ખંબંધ ભાષા, વ્યાકરણુનો અન્યની સાથે
 છે ખંબંધ સ્વયં ભાષા વ્યાકરણુનો રાજયોગી તણેટ.

હું ને હંક હશું તેમા જો સુમજણુ ન પડે તો અને પૂછણો તો હું સમજવવા માફલ ક્રીદ.

પૂછો, અભરણો મા, નથી કિંદ આમે જિસેલ્ય,
 જિસો છે રાજયોગી, તમારી સેવામાં.

'નીદ્વાપા' તણી ખરતી પર માત હેરા આદેશારી,
 'નીદ્વાપા' મહી આદ્ભુત ક્રત ખકળ ખંસણી સેવા તણું.

‘नीलोधा’नी सेवा तथी, उंमर चौड ने वहालकरी विद्याय
 ‘नीलोधा’नी पंहरभी सालगीराने लेट सेवा तथी.
 हुनियाना सहु हुःभी ज्ञोनो मणतो मानवमेणो,
 हुनियाना हुःभद्र तथा धतिहास लावतो मानवमेणो.
 हुनियाना हुःभद्र तथा अवाने पडघाया करे,
 हुनिया तथा हुःभद्रनी ‘हवा’ ‘नीलोधा’ भडी. २
 कैर्डने आधि, कैर्डने व्याधि, कैर्डकने उपाधि,
 कैर्डकने भाणा, कैर्डकने लुवनजण, कैर्डकने आश्यासन. ३
 मात तथा दरभारमां हुँ द्रुंदीओ लभ्या कुँ,
 किंहासने बिराजेत भा स्मितवहने भंजूर करती रहे. ४
 ‘नीलोधा’ आवासमां नलिन-उषा ऐलडी निवास करे,
 ‘नीलोधा’ चिरंलुव अनी, सेवा थडी महेकतुँ रहे.
 यात्राधाम अनी ‘नीलोधा’, आनंद अर्पतुँ रहे,
 ‘भा’ प्रेमभावे अहनिंश आशिष वरसांया करे. ५
 ‘नीलोधा’ना सेवा तथा कायेमां, अहनिंश सामेल रहे,
 जन्मेज्जन्म तेमनी सेवाना गुलाम महेकता रहे. ६

* * *

सभय तथा यक्कमांडीं वर्षों तथां यक्क इरकतां
 ओक्सठमा यक्को भडी, नवा ओक यक्कनो प्रवेश.
 भासठमा यक्कप्रवेशने सालभुभासकथी आवकार
 ३। मात, साराय अनी हुँडारले लुवनरथनां सधणां यक्कोने.

१६८४ नो। आ जनाव छ. ओक दिवाल राते स्वप्नमां भाताजु पधार्याँ अने भने साथे आववा
 भाटे तेमार थवा जच्चाव्युँ. भें पूछ्युँ, “युँ पहेतुँ?” दर वधते आ प्रमाणे हुँ पूछुँ ज छुँ. तेमच्चे
 जवाब आयेया. हाँ ऐन्ट अने ठी शट्ट पहेर. भारी पासे तो हाँ ऐन्ट अने ठी शट्ट छताँ नहि,
 नेथी थेडी वार हुँ औन रखो. भारी भूंजवल्ल लाण्ही वर्षा ढोय तेम तेमच्चे अने हाँ ऐन्ट अने ठी
 शट्ट आर्या, ने भें पहेरी लीधी अने तेमनी साथे जवा भाटे तेमार थर्झ अयेया. थरेथी जहार नीक्कल्या
 आह ओक सहेद भोटर कारवाँ अमे अनेच्चे ओक लीधी. तेमोभी द्राईविंग सीट पर भेठा. तार आह
 भोटर अवडाक्कया जिडवा लाग्या अने जिडती जिडती भूम अंतर काप्युँ. आसरे ७५ दि. भी. अंतर
 छाप्या आह भोटर धारे ओक निर्जव जगाने जितरी.

त्वाथी भाताजुअे स्वप्न-ज्ञते भोटर अलावी ने ओकाड दि. भी. दूर ओक भेटामां पहेच्यां.
 भेटाननी अंदर यारे जाणु पुण्युण लोडा ओकडां घर्या हुतां. भोटर पार्क छीने अमे अने ओ भाष्यसोनी

[आक्षयात्मक डेवी, ओकटोबर, '७२

જાંહર દાખલ થયા. દાખલ યત્તાની સાથે જોયું તો એક અભિયાસ આખલે ચોગાનની જાંહર જેરશોરથી પૂણી રબો હતો અને તેને પહુંચા માટે ધથા લોડો પ્રયત્ન કરતા હતા. ત્યાં ગયા બાદ જાણું હતું કે, ને માણુસ એ આખલાના એ શિંગડાને પહડી લે તે માણુસ વિજેતા જાહેર થાય.

અમે બંને એકાદ ડલાંડ એ દર્શય નિદાળતાં જોઈ રહ્યા, ત્યાં સુધીમાં ૧૦ જોટલા માણુસો આખલાના શિંગડાને પહુંચા માટે કોણિય કરતા જેણા, પરંતુ તેઓ તે આખલાને પહડી કરતા નહિં અને આખલે જેરશોરથી ચારે આજુ ધૂણી રબો હતો. માતાજીએ મને ધૂણારથી કહ્યું, “તુ જા!” મને મનમાં વિચાર આવ્યો કે હું ત્યાં જઈ ને શુ કરીશ? પરંતુ એક સેનિકની અભિયાસ મેં મેદાનમાં પ્રવેશ કર્યો. મેં જોયું તો આખલે જોડામ દોડતો હતો, જીથા મેં તેની સામેની દિશાથી દોડવાનું હાર હું અને અમે - ‘હું અને આખલે.’ જ્યારે એકાદમ સામસામે આવી ગયા ત્યારે કઈ કાર્યિતા મને બળ આપ્યું તે અખર નથી, પરંતુ સામેથી ધૂસમસતા આખલાનાં બંને શિંગડાં પહડીને ગુલાંટ મારીને શિર પરથી સીધેં એની પીડ પર જઈ પડ્યો અને પીડ પર જતાંની સાથે પાછળાં થી મેં તેનું પૂંછું પહડી લીધું. પૂંછું પહડી લીધા બાદ આખલે શાંત થઈને બેસી ગયેા. પછી થોડી વારે હું સીધે ફરી ગયો અને મેં આખલાનાં બંને શિંગડાં પહડી લીધાં અને આખલે શાંત બેસી રબો હતો. ત્યારાદ લોડો દોડતા આવ્યા અને મને શાખાશી આપતાં હતો; પરંતુ મને અખર હતી કે આ શાખાશી માતાજીની છે. તરત જ માતાજી મારો હાથ પહડીને આજુ પર જઈ ગયા અને છનામ કે વિજયની ઝુંખાલી માટે કોઈ માણુસો. આવે તે પહેલાં જ મોટરમાં બેસીને વિજાપ થયાં. પછી માતાજીએ એકાદ કિ. મી. દૂર ગાડી ચલાવી અને પછીથી ગાડી આકાશમાં જીડી અને અને પર પાસે જીતારીને ચાલ્યા ગયાં.

મારે અને માતાજીને આ બનાવ વિશે કોઈ ચર્ચા ચર્ચ ન હતી કે આ બનાવનો શુ સંકેત હતો! પરંતુ મારી મતિ અનુસાર એમ કથીશ કે એ આખલે પદ્ધરિપુનું પ્રતીક હશે અને તેને નાથવા માટે અને આખ્યમ બનાવ્યો હશે.

બીજો એક પ્રસંગ છે તા. ૨૬-૫-'૬૩નો. સાંજે ૪ વાગ્યે અમેરિકાથી પાછા ઇશ્તાં લેસ્ટરમાં એ લિસના વિરામ વેળાંએ હું આરા ઇમાં આરામ હરવા માટે સુઈ જયે. હતો ત્યારે અને સ્વર્પન આજુ જેની વિઘત નીચે પ્રમાણે છે:

આતાજી પદ્ધાર્યાં. મને હે, “ચાલ તૈયાર થઈ જ.” મેં પૂછ્યું, “માતાજી, શું પહેરું?” આતાજીએ કહ્યું: “દેંદો-જબો ચાલશે.” અમે હાંહ જીતરી ધરનો. હરવાંજે જોખી બહાર આવ્યાં. હરવાંની બહાર જ એક ચોરસ જોડાં જીડ્યું. જીડ્યું, જીડ્યું જ જાંલ ભષી આવ્યું અને એક ગાડ આરથ્યમાં એક જાડ પાસે નીચે જીતદ્યું.

જોકુંભાથી નીકળો અમે બંને ચાલતો ચાલતો એક ગુફા પાસે આવ્યાં. અમે ગુફામાં પ્રવેશ્યાં. ગુફામાં ધનધોર આંધારું હતું. માતાજીના મુખારવિદ્ધા તેજથી જ ગુફામાં પ્રમાણ પરચાતો હતો. એ પ્રમાણના રાહે અમે ગુફામાં આગળ ચાલ્યા અને એક જગાંએ જઈને ચોક્યાં.

અઠી પાંચ તપસ્વીએ માનાવરથામાં જોડા હતા. તેમનું જરીર અતિ કૃષ થઈ ગયું હતું. બાળી જોડે હાદી અને જટા વધી જાયી હતી. માતાજી મને હે, “આ તપસ્વીએનું પરિવર્તન હરવાનું કે. તું તેમના માણે હાથ મૂકો.”

સાંસ્કૃતિક કેરી, ઓફિશિયલ, '૫૩]

માતાજીના બાદેખાનું પાલન કરવા હું આગળ વધ્યો. અને પહેલા તપસ્વીના માથે હાથ મૂક્યો. ભાર આખર્ય વર્ષે આ તપસ્વી ૨૫-૩૦ વર્ષનો નવયુવાન અની ગયો. આમ બીજા ચાર તપસ્વીઓના માથે હાથ મૂક્યતાં તેઓ પણ ૨૫-૩૦ વર્ષના નવયુવાન અની ગયા અને તેઓ બધા અને પણ પડવા આવ્યા. મેં જણાયું : " ભાઈઓ, માતાજીને પગે લાગે. હું તો નિમિત માત્ર જ છું."

ત્યાખી માતાજી અને હું પાણ વળ્યાં. ગુણાની બદાર આવી ચેલા એકસમાં એસી ગમાં. એ એકષ બિંધું. અને લેરટરમાં મર આગળ આવીને નીચે ઊત્યું. માતાજી અને વેર મૂકીને વિદાય થઈ ગમાં.

નીલે પ્રશ્નંગ આ પ્રમાણે છે :

તા. ૩૧-૮-'૬૩ની રાતે સ્વેનમાં માતાજી પણાયાં. મને છે, "આ તેવાર થઈ ગ."

મેં પૂછ્યું, "માતાજી, થું પહેઢું?"

મેં ઝચો-પાયનમો પહેદ્યાં હતાં. માતાજી છે, "આ ચાલશે."

પછી અમે અને જણા ચાલતા નીકળ્યાં. ચોડે દુર ગયા પછી એક અગી આવી. એ અગીમાં અમે અને જણા એસી ગયા ને સારા જેવું અંતર કાર્યું. એક મહેલ જેવું મોડું મકાન હતું. તેમાં અમે દાખલ થયાં. મકાનના પાછલા આગમાં એક મોડું કર્પાણિક હતું. ત્યાં ૩૦૦-૪૦૦ માણસો એકાં હતાં. માતાજી છે, "આ આણસોને તારે મુખાકાત આપવાની છે."

અને થયું. હંઈ નહિ. ૩૦૦-૪૦૦ જ માણસો છે ને! હંઈ વધ્યો નહિ.....

પછી અમે એક ઇમમાં આવ્યાં, જર્ણી ટેખલ-ખુરથી હતાં. માતાજીએ છાંદું, "આ આણસો અંધે છે. તારે તેમની આંધે હાથ ફરવી દેખતા કરવાના છે."

હું તો ખુશ થઈ ગયો. ચારે તો જોઈતું જ હતું.....

અને ઇમમાં મૂકીને માતાજી બીજા ઇમમાં આવ્યાં ગમાં. મુખાકાત ચાલુ થઈ. એક પછી એક મુખાકાતી આવતી ગમાં. હું અને દાખના અંગુહી તેઓની આંધે ફરવતો. તેઓ દેખતાં થઈ જતાં. આંધે પછી જર્ણ. વાત વાયુવેળે પ્રસરી હોય તેમ આણસોની વણુઝાર ચાલુ જ રહી. અને જિઠવા પણ ન અળે. રાત પડી ગઈ. મેં બદાર તપાસ કરતી તો અથર મળી ડે હાલર, એ હાલર આણસો છે. અને તો ખુરથીમાંથી જિઠવા જ ન અળે. ભૂખ લાગી, પણ થું કરું?

એટલામાં માતાજી આવ્યાં. અને છે, "કેમ ચાલે છે?" મેં છાંદું, "માતાજી, અને ભૂખ લાગી છે." બોડી લારમાં હણ, પરેયા વગેરે આવી ગમાં. મેં થાડું આંધું. માતાજી પાણી જતાં રહ્યાં.

હવે તો આંધજનેની વણુઝાર ચાલુ જ રહી. પંદર વિલસ થઈ ગમાં. આરાથી તો ખુરથીમાંથી ઉઠાય જ નહિ. આધરનું જાહેર તો ત્યાં પણ આણસો આરી પાછળ પાછળ આવે. આરી દાઢી પણ વધી થઈ. નહાવા, ધોવાનું, આવા, પીવાનું હંઈ જ થઈ શકતું નહિ.

હું આગી અયો. ભાર હાથ અભાથી જાંચા થાય નહિ. લોકો ભાર હાથ અને અભેથી પછીને જાંચા હરીને આંધજનની આંધે લગતાં. હું તો કંટાળી ગયો. અને તો સેનાના પિંજરામાંથી પેટીના પિંજરામાં મૂકી દીધી. ભાર એકાલ થઈ ગમાં.

પંદર વિલસ પછી માતાજી આવ્યાં. અને છે, "કેમ ચાલે છે?" મેં છાંદું, "મારાથી આ જ થઈ છે." માતાજી મરણ મરણ હસ્તાં. મેં તેમને વિનંતી હી ડે અને આ કામ સેપરો નહિ.

મને ખ્યાલ આવ્યો કે હું કેટલા વખતથી માગણી કરતો હતો કે મારા અંધજનોની આંખે હું હાથ ફેરણું ને તેઓ દેખતા થઈ જાય. પણ આરે જાતે જ હાર સ્વીકારવી પડી ન જે માતાજીને વિનંતી કરી કે આરાથી આ ન થઈ શકે, મને આ સેંપરો નહિ.

મેં કહ્યું, “માતાજી હું તે યાકી જયો. મારે આ કાર્ય નથી કરવું. હું જે કરું છું તે બરાબર છે. મને આમાંથી છોડાવો.” માતાજીએ મંદ મંદ હાથ છું અને મારી આંખ ઉંઘી ત્યારે મારું આખું જરીર યાકી જયું હતું.

“ગીતા ગાઈ શ્રીકૃષ્ણે સમરંગણુમાં, જ્ઞાન લાઘું અજુનને અમરંગણુમાં,
મેં અખ્યું સકળ વિશ્વ તણું જ્ઞાન, વિશ્વના સંસાર સમરંગણુમાં.”

ભગવાન શ્રીકૃષ્ણે યુદ્ધના મેલાનમાં જ્યારે અજુન જેવો મહારથી એકદમ ભાગી પડ્યો તારે તેમણે તેને ગીતા તણું હાન આપ્યું, જેના પરિણામે અજુન લડના માટે તૈયાર થઈ ગયો.

જ્યારે મેં તમને અધારે સંભારણી સમરંગણુમાં વિશ્વના તમામ શાખોનું હાન આપ્યું. મારા નવ જીવિતોમાં સમય વિશ્વના શાખોના હાનનો સમાવેશ થાય છે.

આ વાત જેટલી આપણે સાંભળાએ છીએ, ખમજુએ છીએ તેટલી સહેલી નથી. અહુ ગઢન છે. આ ગઢનતાને સમજવા માટે, જાણવા માટે, જીવનમાં જીતરવા માટે ખૂબ જ પરિશ્રમ ફરવો પડે, જેમાં હું જવું પડે. મેં વિશ્વના આ અધારાં શાખોનો સાર માતાજીની પ્રેરણાથી એક મૂઠીમાં આપી દીધો અથવા કહો કે નવ વાક્યોમાં જ તેનો સમાવેશ કરી દીધો, બાબે કે સાગરને એક નાની પ્યાલીમાં લરી દીધો. આથી હું કહી શકું કે હું અવતું જાગતું હજુનું ફરતું ફરતું વિશ્વનું એક શાખ છું અને સેવા કરનાર એક સંસ્થા છું.

મારા જીવનના અધાર પ્રદાનો ‘વેદજનનીની રમૃતિથી સાક્ષાત્કાર’ના એ પુરતકોમાં પ્રગટ થયેલા છે. તે અધાર બનાવોનો અભ્યાસ કરો, ચિંતન કરો, મનન કરો, એટું આધ્યાત્મિક અથવા પ્રગટન કરો. તો તમને એક આખું શાખ અધયવા એક નવો અંધ પ્રાપ્ત થશે. અને વિશ્વના જ્ઞાન જ્ઞાન મારા આ અધાર બનાવોની અંદર મળો જશો. દા. ત. રામાયણ લઈએ તો ભગવાન શ્રી રામના જન્મથી આડી આખી જિંદગીના અનેલા બનાવોનું આદેખન છે. શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનના જન્મના આરાધયી આત સુધીના જે જે મહાત્વના બનાવો અન્યા છે તેનું નિર્ધર્ણ આગવતમાં કરેલ છે. અને રામાયણ અને આગવત એક મહાન અંધ તરીકે આજદિન સુધી ચિરંજીવી છે.

તા. ૨૪-૮-'૬૩ના રોજ માતાજીના દરારમાં, ‘અદ્ધા’ની કુટિરમાં મારા વિદાન અનુભૂતિ નાનીબાઈ કે જુગરાતનું એક રલ છે અને જુગરાત યુનિવર્સિટીનું ગૌરવ છે અને સંસ્કૃતના વડા છે. રાષ્ટ્રપતિ જેવોડે પ્રાપ્ત કરેલ છે તેઓશીએ તેમનું મંત્રમ દર્શાવ્યું હતું કે જાયની રામાયણ રચાય અને જેવો અંધ તૈયાર થાય તેનું હું જોઈએ. આજે હું તેમના હાથમાં અંધનું સાહિત્ય આપી હું હું અને હું હું કે તેથારી કરો, તમારી જુદ્ધિના તારો જચુજણાવો, તમારા હલમના સ્પંદનોને જગાડો, જેથી જેઠ અંધ તૈયાર થઈ જશે.

‘વેદજનનીની રમૃતિથી સાક્ષાત્કાર’ના એ પુરતકોમાં પ્રગટ થયેલા અને મને જે સ્વખર્ષન થયેલ છે તે બનાવોને આનથી વાચો, વિચારો, મનન કરો. તો તેમાંથી તમને પડુરિપુનો સંદ્રાર મળશે, મન, વચન, કર્મની પરિત્રતા મળશે, મારા આપેશ નવ જીવિતો મળશે.

એ દીધી એ જ બનાવેમાં હુલ્હી મારો, જાડા જિતરો તો તમને વેદ, ઉપનિષદ, યોગ અને આંધ્રાના સારાંશની જાંખી થશે. આ બધાનું આવેખન કરો, એક સુંદર મંથ ત્યાર થશે. પરંતુ તેણું નામાલિકાન જાપત્રી રામાયણ નહિ, પણ 'પરમ શક્તિ - રાજ્યોગી' આપવું રહ્યું. આ મંથના આવેખનનો પ્રયત્ન ઝર્ણ ચિંતાએ કરવો રહ્યો.

સંસાર અમરાંગણ કેવી રીતે ?

મનુષ્ય જન્મ લે છે ત્યારથી જ તે સંસારના સમરાંગણમાં અવેશ છે. તને પોતાને પોતાના શ્વરનાં અસ્તિત્વ ટકાવી રાખવા માટે જન્મભૂતું પડે છે. હા. ત. આપક મોડું થાય પછી અણવા માટે, કિલ્ફણ અથે, ઉપાજન અર્થે અને ત્યાર પછી સંસારનાં દરેક કાર્યો માટે તને પોતાને જન્મભૂતું પડે છે. તેથી તે સમરાંગણ કંઈ જાય.

ગીતા રઘુમેદાનમાં યુદ્ધ માટે હતી. આ ગાન સંસારના યુદ્ધ માટે છે. યુદ્ધના અમરાંગણમાં જીઓથી લડવું પડે છે અને જાંદાર થાય છે વિનાશ થાય છે. સંસારના યુદ્ધ માટે વિશ્વના તમામ આનંદનુંભૂતોને હું કાઢાય છું છું કે યુદ્ધમાં જંપલાવો, યુદ્ધ કરો અને તે પણ એક પણ ઝુંદ લોલી પહેલાંબા વળર. તમારું શરીર એક રઘુભૂમિ છે અને તેની અંદર ભરાઈ મેઠેવા પૂરિપુરો રૂપી છ હુદાનો જોવા કે, કાલ, કાખ, લોલ, મોઢ, મદ, મતસર, તેની સાથે ઘૂંઠભાર યુદ્ધ ખેલી તમારે વિજય મેળવવાનો છે.

શિવે અહી ગંગાને જટા મહીં,
મેં અહી માતને શિવ મહીં.

જાંદર અખવાને જંગાનો અરખલિત અને અયૂષ્ટ પ્રવાહ પોતાની શક્તિથી પોતાની જટામાં સમાવી દીધેં હતો, જ્યારે મેં માતને શિવની અંદર અહણ કર્યો છે. હદ્દ્ય એ શિવરિપ છે જેથી મારા હુદાયમાં ભાત અને શિવ અંનેનું સાથે નિરૂપણ થાય છે અને શિવ અને શક્તિ અંનેનું મિલન મારા હુદાયકભજમાં થાય છે. જેથી શિવશક્તિ અંનેનું કાર્યો, સંચાલન મારા થકી થઈ શકે છે. આ કે કાર્યો હું કરી રહ્યો છું તેની અંદર શિવ અને શક્તિ અંને સમાયેલાં છે.

શિવ અને શક્તિ અંનેનું મિલન થાય જેને આપણે અર્ધનારીશર કંઈ શકીએ. આ મિલન દારા એક પ્રથ્રાંડ શક્તિનો ધોખ વહે છે, જેના થકી ભગીરથ કાર્યો થાય છે, અનનતો અંશોધનો થાય છે અને દરેક જાતના હૃદાને પ્રાપ્ત થાય છે.

ખુદને ખબર નથી હું શું લખી રહ્યો છું !

શા માટે શ્રીકૃષ્ણને સરખાની રહ્યો છું । ૧

આતા બની ડેવકી, સુકીન સંભાળણું યશોદાએ,

આતા બન્ધું પરસ્નાએ, સુકીન સંભાળણું પરમેશ્વરીએ. ૨

જન્મ ધારણું કરી આવ્યા ગોકુળની ગતીએ મહીં,

જન્મ ધારણું કરી આંદો ગોધરાની ગતીએ મહીં. ૩

માતૃત્વ તણો સ્પર્શ યશોદાનો શ્રીકૃષ્ણને,

માતૃત્વ તણો સ્પર્શ પરમેશ્વરીનો રાજ્યોગીને. ૪

[આધ્યાત્મિક કેટી, ઓહટોબર, '૫૩]

બાળપણુમાં ગોલ ઐદ્યા ગોડુગ મહીં,
 બાળપણુમાં સૌભ્ય મૂર્તિં ગોધરા મહીં. ૫
 ગયો બંધાઈ બાળપણુમાં યશોદા તણું કરકમળથી
 ગયો બંધાઈ પ્રૌઢાએ રાજ્યોંગી માત તણું કરકમળાથી. ૬
 શુકુ બન્યા સાંહીપની શિક્ષણુ કાજે,
 શુકુ બન્યાં સાક્ષાત્ ગાયત્રી વિશ્વના શ્રેય કાજે. ૭
 નથી હારી નથી લાંખી જરા ન વેશ જોગીનો,
 ધારણુ કર્યો છે વેશ સંસારી તણું દ્વારિકાધીએ,
 રાજ્યોંગીએ ધર્યો છે વેશ સમકાલીન દેશકાળ સરીએ. ૮
 રાસ તણી રસલહાણુ કીધી એક રાત્રીની
 એક એક ગોપી એક એક કાન,
 મુલાકાતની રસલહાણુ કીધી રંગમંચ ‘નીલોપા’ મહીં,
 એક એક વિશ્વના માનવીએ એક એક રાજ્યોંગી. ૯
 કીધો શ્રીકૃષ્ણુ અનિષ્ટ તરવોનો સંહાર બાહુભળથી,
 કીધો વદ્રિપુનો સંહાર રાજ્યોંગી થકી લસ્યોવનમાં. ૧૦
 ધારણુ કર્યો હતો ગોવર્ધન અંગુલિના સહારે,
 ધારણુ કર્યું છે ‘નીલોપા’ સેવા તણું સહારે. ૧૧
 હરણુ કર્યું રક્મણિનું યૌવન સમયે,
 લાંઘો કુસુમને પિતા તણી આશિષથી. ૧૨
 ગેદ્યું હતું શુદ્ધ મહાભારત તણું પાંડવોના કાજે,
 ગેલી રહ્યો છું શુદ્ધ, વિશ્વ માનવોના શ્રેય કાજે. ૧૩
 મહાભારત સમયે સારથિ શ્રીકૃષ્ણ
 રાજ્યોંગીના સમયે સારથિ પરમેશ્વરી. ૧૪
 ગીતા તણું ઉપદેશ કંકા અર્જુનને મેદાનમાં,
 ગ્રાયત્રી તણું ઉપદેશ વિશ્વના માનવભન્ધુઓમાં. ૧૫
 ગીતા તણું શાનમાં શ્રીલોક પંદરસો,
 નવ સૂત્રોમાં છુપાંયું સંકળ વિશ્વ તણું શાન. ૧૬
 ધર્યું શાન જગતને ગીતા તણું
 ધર્યું કર્મ જગતને સેવા તણું. ૧૭

લાલ ઝડી ધારણુ કથું છે ક્રિત સુદર્શન ચક,
 લાલ ઝડી ધારણુ કથાં છે નવ નવ ચકો. ૧૮
 કનેયો બન્યો શ્રીકૃષ્ણ ને રાજ દ્વારિકાનો,
 નરેન્દ્ર બન્યો 'શાસ્ત્રીણ' ને 'રાજયોગી' વિશ્વનો. ૧૯
 ગાયો હતી, ગોપીઓ હતી, હસ્તમાં બંસરી હતી,
 હસ્તમાં જીવનજગત, કલમ અને આદેશ. ૨૦
 રાધા, ગોપીઓ, અષ્ટ પટરાણીઓ રનેદ કરે શ્રીકૃષ્ણને,
 વિશ્વ તણું માનવીઓની રનેદસાંકળે રાજયોગી. ૨૧
 સુલાક્ષાત શ્રીકૃષ્ણની સદ્ગુર ભારત તણી
 સુલાક્ષાત રાજયોગીની સદ્ગુર વિશ્વ તણી. ૨૨
 શ્રીકૃષ્ણને દ્વારિકા તણું સામ્રાજ્ય,
 રાજયોગીને સેવા થકી વિશ્વનું સામ્રાજ્ય. ૨૩
 શ્રીકૃષ્ણને જીવન તણી આંદીધૂંઠીયાં,
 અપીં સૂત્ર-સમજ કુદરતે,
 રાજયોગીને અપીં સૂત્ર-સમજ પરમેશ્વરીએ. ૨૪
 આખું આયખું સાર્થક કીધું; નામ તણું અક્ષરોને,
 મારા નામ તણું અક્ષરોમાં એક અક્ષર વાંકો. ૨૫
 હું કોણ છું? હું કોણ છું? એમ પુણ્યાં કરે,
 હું કહું છું ગોચર સુધિમાં અગોચર રૂપે વ્યાપ્ત છું.
 નિહાળવા એ અગોચરને આ સુધિમાં,
 જેઈશે માત તણું હૃદય અને માત તણું નયન!

અને બધાં પૂછે છે કે હું હોણું છું? આ સુધિમાં માતાજીના એક અંશ તરીકે અથવા માતાજીના
 એક તત્ત્વ તરીકે આ દુનિયામાં હું વિલસી રહ્યો છું, જેનું સંચાલન માતાજી પોતે જ હરી રહ્યા છે.

માત ખીલી અવકાશી ગગનમાં, બાળ અંશ ખીલ્યો ધરતીના ચ્યમનમાં.

મેં શુદ્ધપૂર્ણા પ્રસંગે કુંડલિનીનાં નવ ચકો જણાયાં હતાં, જે નવ સૂત્રો સાથે નીચે પ્રમાણે
 જાંહળવામાં આવેલ છે :

નવ સૂત્રો	ચકો	સ્થાન
૧. ઈષ્ટમાં સર્વોચ્ચ અદા અને કરણાનનિ રાખવી	શિવચક	હથ
૨. નિઃખાળાપને સરાય કરવી	જીવચક	મરતાચ
૩. દુઃખાચોના લિલિનાં આંસુ લણવા	હસ્તચક	હથ

[આખ્યાતિમાં કેદી, એફોઅર, હનુ

૪. ડોર્ધની છીંબો કરવી નહિ	નયનચંડ	આંખ
૫. ડોર્ધની સાથે વિશ્વાસધાત કરવો નહિ	ગોવાચંડ	ગરદન
૬. પરનિનાથી દૂર રહેણું	કાર્યચંડ	કાન
૭. પ્રુણાર્થને અગ્રતા આપી સતત કાર્યશીલ રહેણું	પાદચંડ	પગ
૮. નિઃસ્વાર્થ સેવા કરવી	જિહવાચંડ	જાબ-મુખ
૯. અદ્ભુતો ત્યાગ કરવો	અસનચંડ	નાઃ

અત્યાર સુધીમાં મેં પોતે જે જાણ્યું, અનુભાવ્યું તે મુજબ આ નવ ચોંને બેદ્વામાં આવે તો કુંડલિની જગૃતિ થઈ શકે.

મારી જાણ મુજબ દુનિયાના મુખ્ય ખરો દિન્હુ, મુરિલિમ, ખિસ્તી, મુરિલિમ ખર્માં એ કંઠા — ચિંદા અને સુનની, ખિસ્તી ખર્માં રામન ટ્રેનિંગ અને પ્રેરેસન્ટ. જ્યારે આપણું દિન્હુ ખર્માં મારી જાણ મુજબ છત્તીસ ફોંય છે અને ભીજા વધારાના હોણે તો તે મારા ઘ્યાલમાં નથી.

હિન્હુ ખર્મ નાના નાના અનેક સંપ્રદાયોમાં વહેંચાઈ ગયો છે. મારી આખા હિન્હુસ્તાનના હિન્હુ સંપ્રદાયોના વડાયોને, ગાઢીપતિયોને, અડાખિપતિયોને નાં અરજ છે કે તેઓ બહારનું આવે ને સમાજ માટે ઉપદેશાત્મકને બદલે રચનાભક્ત કાર્ય હુાથ ધરે. જો આદહું કાર્ય બધા જ સંપ્રદાયો બેગા થઈને કરે તો હું ચ્યાક્સ કહી શકું કે સમાજમાં કોઈ ભૂખ્યા ન રહે, કોઈ ધર વગરનો ન રહે, કોઈ રોળુરોટી વગરનો ન રહે. આ કાર્ય માટે અહેનત તો કરવી પડે પરંતુ બધા જ બેગા મળીને કાર્ય કરે તો તે કહિન નથી જ.

જે બેબા થઈને કાર્ય કરે અને ભીજોનો જે સામેલ થાય તેઓએ મન, વચન, કર્મથી પવિત્ર રહેવાનો, ષડુરિપુંઝોનો સંદ્ધાર કરવાનો અને નવ જીવિતાનું પાલન કરવાનું. જે આ પ્રમાણે આવરણ થાય તો કોઈ પણ જાતનો સંખર્ય રહે નહિ. અગાઉ જણ્ણાંયા પ્રમાણે, મેં કંધું છે કે સમગ્ર વિશ્વમાં એક જ ખર્મ હોવો જોઈએ.

અંધશ્રદ્ધા, વહેમ, ઉપવાસ, પિતૃહોષ માટે નારાયણભક્તિ - આપણું સમાજમાં ખર્મના નામે ખૂબ અંધશ્રદ્ધા અને વહેમ પ્રસરે છે અને દોડો તેમાં ફૂસાય છે. આપણું ધરમાંથી બહાર નીકળતી વખતે આપણા પોતાના ઉઠિદેવનાં દર્શન કરી બહાર નીકળતે ત્યારે આપણને કોઈ પણ સજીવ ગ્રાસી, પણ હેઠળું અનુભૂતિ અણે રોટી તનો કોઈ પણ જાતનો વહેમ રાખવો જરૂરી નથી. વહેમ આપણું નિર્ભાળ મનોઅળનું જારખું છે. ધર્માં દોડો જનિવારે વહેમ રાખી દાઢી નથી કરતા, બહેનો વાળ ધોતાં નથી. આ વહેમ તદ્દન ખોટો છે. જનિવારે દાઢી અનાચી શકાય અને વાળ પણ ધોઈ શકાય એવું મારું રૂપદ્ધ મનતથ્ય છે.

જાનિનો અર્થ નીચે પ્રમાણે કરી શકાય :

શ = શીર - જ ગલનો શીર. નિ = ન એટલે 'નર' નો ન.

જાનિનો અર્થ શીરનર એટલે જિંહ નેવો નર થાય એટલે જાનિ. એટલે જે જાનિમાં આનતા હોય તે દોડો હિન્હુને જેવા હોય, જેથી તેઓને કોઈ પણ જાતનો ઊર કે વહેમ હોવો જોઈએ નહિ. વહુભાં પ્રશ્નને અનુભ્યોઃ સ્વર્ગ થઈને તેની પાસે આવે તે તેને ગમે છે, જેથી દરેક મનુષ્યે પ્રશ્ન પાસે જવા આપું સ્વર્ગ અને સુખ થઈને જવું જરૂરી છે.

સેમથી રવિ સ્ફુરીના વારોમાં પણ લોડા જુદી જુદી રીતે કરું છે તે જે તેમને કરવું હોય તો
કરું છે, પરંતુ તે કરવાની જરૂર નથી.

મારી પાસે પણ લોડા આવે છે, કેળને મનમાં એક જાતનો વહેમ ધુસાડેલો હોય છે કે તેમને
પિતૃહોષ છે અને પિતૃઓ નડે છે, જેથી નારાયણભાગિ કરાયેલો. મારું રૂપદ્ધ મનત્વથી છે કે પિતૃહોષ કોઈને
પણ જાગતો નથી અને પિતૃઓ પોતાનાં કુદુંગીજનોનું કોઈ પણ જાતનું અદિત કરવા તેવાર હોતા
નથી, જેથી આ ખાખતમાં ખાટો વહેમ રાખવો જરૂરી નથી.

આપણ સંસારના નીતિનિયમોની અંદર પણ ધર્મને નામે ધર્ષી બાબતો રહેલી છે, જ્ઞાને વે
બાબતોને ધર્મ સાથે કોઈ નિરાયત હોતી નથી.

ધર્મનો અર્થ મારી દાખિયે —

ધર્મ = ધરા, ધ = મનુષ્ય, ર = શિદ્ગ્રંગામી, એટલે ધરા પર રહેનાર મનુષ્યની જીવની વિ
ધાર તેનું નામ ધર્મ.

ધીજો અર્થ લઈએ તો —

ધ = ધરા, ધ = મનુષ્ય, ર = કાર = ર = રામ, ક = કૃષ્ણ, (કાને) । = હું - આપણા,
ર = રામ,

ર = રામ, ક = કૃષ્ણ, (કાને) । = રાજયોગી - આપણા, ર = રામ.

જીવનની ચાર અવસ્થા - બાળપણ, યૌવનાવસ્થા, પ્રૌદ્યોગિક, વૃદ્ધાવસ્થા આનો અથ જે જીવ
કે ધર્મ ધારણ કરનાર મનુષ્યનું આચરણ —

- (૧) બાળપણમાં રામ જેવું (નિઃસ્વાર્થ નિર્દેષ બાળપણ)
- (૨) યૌવનાવસ્થામાં કૃષ્ણ જેવું (સામ, હામ, દાંડ, જેણી નીનિ)
- (૩) પ્રૌદ્યોગિક રાજયોગી નરેન્દ્રજ જેવું (નિઃસ્વાર્થ સેવા ઘરી)
- (૪) વૃદ્ધાવસ્થામાં રામ જેવું (નિર્દેષ બાળક જેવું).

હવે આપણે જે લોકિક નિયમો પાળાએ છીએ તેના માટે વાત કરીએ. મારી વાત આવે તમે
સંભત જીવ કે ન જીવ અને એ સાંભળ્યા બાદ તમારે શું કરવું તેનો વિચાર તમારે પોતે નહીં
કરવાનો છે. તે બાબતમાં તમારે શું આચરણ કરવું તે માટે મારો કોઈ પણ જાતનો આમણ નથી, પરંતુ
જ્ઞાને સાથે એ કહેના માણું ખું કે આ બાબતને ધર્મ સાથે કોઈ સંબંધ નથી. માણસ જીવ રીતે
શુદ્ધ રહે તે જરૂરી છે પરંતુ તેની પાછળ ધર્મને જોડે તે જરૂરી નથી.

દા. ત. (૧) જીવને ઝડપુધર્મ વખતે ચાર-પાંચ દિવસ ધરમાં અડકવા હેવામાં જીવતાં નથી.
હવે આ બાબતમાં વૈયાનિક કે શારીરિક રીતે આરામની જરૂર છે તે ખરાખર છે. પરંતુ ધર્મને તેની
જ્ઞાને કોઈ જાખ નથી. તેવી જ રીતે (૨) સુવાવડ વખતે પણ શારીરિક રીતે આરામની જરૂર રહે છે
પરંતુ રૂપદ્ધ-રૂપદ્ધ જ્ઞાને કોઈ સંબંધ નથી. (૩) સુવાવડના પ્રખંગોમાં કુદુંબના ઝણ્ણોને જે વૃદ્ધિ જ્ઞાને
જે જીવ ધાર્મિક ઉપાસના વગેરે પ્રખંગોમાં જાગ ન લેવાખ તે બાબતને પણ ધર્મ સાથે કોઈ સંબંધ
નથી. (૪) કુદુંબના જણ્ણો ભૂષ્ણ પામે ત્યારે સુતા પાળવામાં જ્ઞાને છે તે બાબતને ધર્મ જાપે
સંબંધ નથી.

[આધ્યાત્મિક કેઠી, ઓક્ટોબર, ૨૦૨૧]

પવાસ એ રાખું આખત જણાવવાનું કે તે કરવાનો હેતુ સ્વાસ્થ્યની સુખાખરી પૂર્વું અવાજિત રહે તો હીં છે, પરંતુ ધર્મ સાથે સાંકળા લેવું તે હું આનતો નથી.

પણ લોડો જાયા રાખે છે તો તે આખત મારું રપણ મનતથ્ય છે કે કોઈ પણ જાતની જાયા શાખવાની જરૂર નથી. જાયા રાખવાની એ નિર્ણય મનોભળવાનું જારખું છે. પરમતત્ત્વ તમારે ચું જરૂર છે તે મુજબ મેળવી જાપશે.

તમે ઘેર જાયો મુજને યાહ કરશો,

સૂક્ષ્મ દ્વારા હાજર હું ત્યાં,

તમે વાત કરતા હશ્યો, માત હસતી હશ્યો ત્યાં,

સ્વિમત રેલાવી તમને માત ચાહી જશે ત્યાંથી.

[તા. ૭-૬-'૬૩ના રોજ જા-માર્ગિસની ઉજવણી પ્રસંગે પૂ. રાજયોગી નરેન્દ્રાંને ૨૦૫ ડરેખું વકતથ્ય.]

With Blessings From :

Pujya Gurudev

NARAYAN
ENTERPRISES
43, BRIGADE ROAD, BANGLORE

□ જ્યુ શુરુદેવ — જ્યુ ગાયત્રી માતા □

રમેશભાઈ ડોક્ટર સિંહ મિલ્સ

C/૨૩૧૨, ગ્રાનીસારા, મેટી છીપવાઢ, સુરત — ટે. નં. ૯૩૨૧૫૪

પૂજય શુરુદેવના આરીવોડ

મહાત્માજીનો સ્ટાફ્ફિલોટ

સમય નથી થયો ?

અ. પણ જો હોડે છાતમી સારેમાર મારો જ-મહિસ છે. ૧૯૭૬થી માતાજી પાંચમી-છૃદી તારીખે સટેફે આવી મને જ-મહિસના આશીર્વાદ આપે છે અને તેણે ઓષેલા સેવા કાર્ય અંગે જરૂરી ભાર્ગવાન, માદિતી, સુખ અને સમજથું આપી જાય છે. આમ તેના આદેશ અનુસાર હું કાર્ય કરું છું.

૧૯૮૩નો સારેમાર શરૂ થતાં જ માતાજી આવવાનાં છે, આવવાનાં છે, એવા વિચારાથી આડું હેઠળ કૃતાંકિત રહેશું હતું. પાંચમી તારીખનો દિવસ ટળી ગયો. હું મારા નિવાસસ્થાને કુટિરમાં એઠા હતો. ભક્તોની બીડ જમી હતી. સૌ ભક્તોને પણ માતાજીના આગમનની અનુભૂતિ જાણવાની આતુરતા હતી. દિંયદેશ એઠા એઠા મને અચાનક પંક્તિઓ સુધી આવી, જે આ પ્રભાવે છે :

હું પ્રેમથી પૂછું છું,
કયાં રોકાઈ છે તું ?
સમય નથી થયો ?
નિજ ગૃહે પરત ઇરવાનો ?
નિજ ગૃહે શું આમંત્રણું ?
આવ ! આ તરસતા નયનની

ક્ષુધાને શાંત કર.
કણોં આતુર તવ આગમન કાજે,
કણોંની આતુરતાને ટૂંક કર.
કાલે સાંજ સુધી પ્રતીક્ષા,
પ્રતીક્ષાને પરિણામમાં પલદી નાખ.

માતાજીના સાક્ષાત્કારની અનુભૂતિને મેં આ પ્રભાવે સંનદ્ધ કરી છે :

આવતું, આવવાનું, આવવાનું જ.
ગાડ નિદ્રામાં પંજે હાલ્યો.
આગૃહ થયો.
સ્નાન-ગૃહમાં ડેશકદ્દય
બેઠો પલંગ માંદી
સ્વયં રટાપર બંધ એરડાના દ્વાર તણી
લાઈટ, એરફ્કુન્ડિશન ઝુદ ગતિમાં.
આણુસાર થયો.
માતનો ઝુદ ગૃહે પા-પા પગલી બરવાનો
પ્રકાશ તણ્ણા ગ્રબ્ધારે સ્વયં પ્રકાર્યાં

બેઠક લીધી સોઝામાં
'બાળ' ચરણુમાં.
મુજને પછી જિનો કરો
'મા-બાળ' સાથ—
ખૂબ વહાલ, ખૂબ વહાલ.
આજ હિન જેયું ન'તું !
'બાળ' કહે માતને
બહેરમાં ઉધાડો ન પાડ.
આનગીમાં હાજર
ને કરતું ઢોય તે કર !

[આધ્યાત્મિક હેડી, એન્કોટોનાર, '૭૩

અનુભવ કરાવ લક્ષોને
શક્તિ ને કદ મુજબ.

અર્પી શીખ, સમજ કાર્યયજી તણી
આંધ્રા ટેખલ પાસ.
જમણું હસ્તથી ડેસર;
ડાખા હસ્તથી બદામ,
નિજ કાર્ય પૂર્ણ કરી,

પસારી ગુલાખ તણી ખેઢે હવામાં.
વિદ્યાય લીધી માતે.
વિદ્યાય યાતાં 'બાળ' શૂન્યાવકાશમાં
સૈનિક હતો, એડો થયો, ચિનો થયો,
ચાલતો થયો, દાર ખુલ્લું કર્યું,
અણું કૃધી કુદુર્ભીજનોને,
માતની હાજરીની.

દરમાનમાં છું તારીખે બંધુ 'એવું કે 'નીલોધા' પર ખેઢે એક મોર આવી પહોંચ્યો. માતઃકોણે
'નીલોધા' બંગલાનાં દાર ખૂલતાં જ તેણે પરમાં પ્રવેશ હ્યો અને ચિરપરિચિત હોય તેમ આખા
ધરમાં અને ઉપાખણની પાછળ પાછળ કરવા લાગ્યો. આ માહિતી મને અળતાં જ હું આશર્યાચહિત
થઈ ગયો અને અને પંક્તિઓ રૂરી આવી:

આ શું કર્યું ?

માત ! પ્રેમથી હાકલ કરી હતી તુજને !
શરમિંહો બનાવી દીધો મુજને.

હૈયું ભરાયું તુજ પ્રેમ થકી,
આ શું કર્યું ?

આહીં ('શ્રદ્ધા'ભા) તારી ઉપસ્થિતિ.

તહીં ('નીલોધા') લાડલા
નામની ઉપસ્થિતિ.

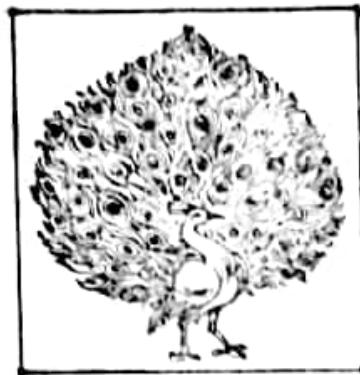
ખરેખર, કંઠ તો, શું કહે !
આર્ડ બનેલું હૃદય શું કંઠ !
બસ એટલું જ,
અણ લટકાં કરે.

મોર આંધ્રો !

મોર આંધ્રો !
કાંધાથી આંધ્રો ! શું કરવા આંધ્રો !
કેળ આવીયો ? તે જરૂરત નથી.
અણ એટલી મોર આવીયો.
અખરતે મા—મોર સાથે આવીયા.
રાહ નેતો પ્રભાત તણી.
દાર ખૂલતાં નિજ ગૃહે હાખલ

હનુમાનજીની (ઉપાખણ)
પાછળ પાછળ ફરતો
અણે હે એક જ પંથના પ્રવાસી,
મોર તણું હાવમાવ,
ઠાવડો માનવ આવીયો.
હે મોર, પાલન કરજે 'મા'
તણું આડેશને.

‘નીલોષ્પા’ પર મુંદુ આંગ્રેઝો

શ્રીમતી ઉપા નલિનીકાન્ત ચાહે

આંગ્રેઝ ર આંગ્રેઝ માનો વહાલો મેર આંગ્રેઝ,
‘નીલોષ્પા’ પર એક રણિયામણેણું સુંદર મેર આંગ્રેઝ

તા. ૧-૬-'૬૩ ની સવારે છ વાગ્યાના સુમારે મારા જપ પૂરા કરી હું નિત્ય કામે રસોડામાં જઈ,
તો મારી પાછળ એક સુંદર મળનો મેર શુપચુપ આવી જિમો રહ્યો. અચાનક મારી નજર તેના પર
જઈ અને મને નવાઈ સાથે એકદમ ખુશી ખુશી જઈ જઈ અને હંદ્રમાંથી એકદમ વહાલકથોં ગ્રેમ
ઉછાળા મારવા લાગ્યો. મને એક બિનિટ તો વિચાર આંગ્રેઝ કે હવે શું હતું ? હોને હતું ? અને મારી
ખુશી કથાં વ્યક્તા હતું ? એ વિચારે હું રસોડામાંથી ડ્રાઇંગ ઇમભાં આવી તો ખીમે ખીમે ડગ ભરતો તે
મારી પાછળ પાછળ આંગ્રેઝ. હું જ્યાં જઈ ત્યાં તે મારી પાછળ પાછળ હર. ઓ પ્રથમ મેં મારા
પતિ નલિનીકાન્તને બોલાવ્યા. રેમણે જરૂરી તેના ફોટો પાડી લીધા.

હું પૂ. શુરુદેવને, પૂ. બહેનજીને, પૂ. કુસુમઅહેનને ચિઠ્પી લખી જણ્ણાવવા માટે મારા એકદમમાં જઈ
તો તે પણ મારી પાછળ પાછળ દ્વારાપૂર્વક ડગ ભરતો જણે કોઈ જૂની પુરાણી ઓળખાણ ન
હોય તેમ જૌરવભેર ચારે ખાનું નિહાળતો નિહાળતો આરામથી જંગલાના દરેકેદરેક ઇમભાં ફર્યા
લાગ્યો. અને મને પણ તેના પર ખૂબ જ વહાલ આવતું હતું. અજર નહિ, કેમ પણ આનંદ આનંદ
જઈ જયો હતો.

અને થયુ કે તેને શું આવતું આપું ? તેને પહેલાં ખડી આજરી આપ્યાં. તે આરામથી ચંચલચંચલતો
હતો. તે જેવાની ખૂબ મળ આવતી હતી. થોડી વારમાં તે પાણી પૂ. શુરુદેવના - માતાજીના ઇમભાં
આંગ્રેઝ અને ત્યાં આવી પૂ. શુરુદેવના અરણ મુઘળાના આસન પર બેસી જયો. અને હમને ચારે ખાનું
રેની સુંદર ડાક જાચીનીચી હરી જેતો હતો. ધરના દરેકેદરેક ઇમ તેમ જ ચોક અને લોનમાં આરામથી
ફર્યા હતો.

શ્રી નલિનીકાન્ત તેમની ઓહિસમાં જઈને એઠા તો મેર પણ તેમની સામે જઈને સેધામાં બેસી
જયો. અને ધીરંધીર જની કર્યાં સુધી બેસી રહ્યો. બધી કાર્યવાહીનું નિરીક્ષણ હરતા હરતા આશીર્વાદ
આપતા હોય તેમ લાગતું હતું. મધૂરરાજનો વટ હતો.

પૂ. બહેનજીને ચિઠ્પી મળી કે તરત જ ફેન લાગ્યો. પૂ. બહેનજીની પણ ખુશી સમાતી ન હતી.
પૂ. બહેનજી કહે, “ઉધા, મેર આંગ્રેઝ છે ? કર્યા છે ? અને શું હરે છે ?” હું માતાજીના ઇમભાં ફેન
ઉપાડી વાત કરતી હતી ત્યાં તો તે મારા પણ આગળ આવતીને બેસી જયો.

મેં બહેનજીને હણું “માતાજીના ઇમભાં મારી ખાનુમાં જ બેઠો છે અને બધી વાતો સાબને છે.”
બહેનજી એકદમ ખૂબ જઈ જયો. અને કહે : “તેને સેવ ખાવા આપણે.”

[આધ્યાત્મિક ડેલી, એપ્રિલ ૧૯૬૩]

અખી વાત કરી દું મારા એકદમાં ગર્છ તો તાં મારી પાછળ પાછળ આવ્યો. ત્યાંથી ડ્રેસીંગ ઇમમાં તેપાર થવા ગર્છ તો મારી પાછળ તેની ગૌરવશાળાણ ટોક કિંચી-દ્વાર કરીને બાઈ ધીમે ધીમે ઊ ભરતા ડ્રેસીંગ ઇમમાં દાખલ થયા.

એટલામાં જ પુ. કુસુમઅહેનનો દેન રષ્ટુંચો. મને પૂછ્યું : “મેર કચાં છે ?” મેં કહ્યું : “અત્યારે ડ્રેસીંગ ઇમમાં મારી આજુમાં જિબો છે.” કુસુમઅહેન એકદમ ખુલ્ય થઈ ગયી અને કહે, “અમે જ્ઞાનીએ ધીમે. તે જતો ના રહે તેમ કરને. મારા આનંદની કોઈ રીમા ન રહી. પણ મેરને રાકી હેઠી રીતે રાખવો ? જેથી એકદમ વિચાર આવ્યો અને પુ. શુદુદેવની ‘શુદુ-અમૃત’ કેસેટ મૂકી દીધી. જ્યાં કેસેટમાં પુ. શુદુદેવનો અવાજ સાંભળ્યો. તાં જ તે એકદમ તરથી કુદીને પલંબ પર ચઢી ગયો અને જ્યાંથી અવાજ આવતો હતો. તાં સુંદર મળની ટોક ફેરી જેથાં કહ્યું. થોડી વાર જિબો રહ્યો. એ પગમાંથી એક પગ જિંચો કર્યો અને જાણે ધ્યાનમાં ના જિબો હોય ! અને ત્યાર આદ પલંબ પર નિરાંતે બેદીને પુ. શુદુદેવની કેસેટ આપી પૂરી થઈ, એ વાર વગાડી ત્યાં સુંધી જેસીને ધ્યાનથી સાંભળ્યા જ કહ્યું.

દું અનોમન માડીને પ્રાર્થના કરતી. ‘દું મા દું’ જોખતી હતી કે, તે મેર મોકલ્યો છે, તો તું બધા આવે તાં સુંધી રાખજો... એટલામાં જ પુ. અહેનજી, પુ. કુસુમઅહેન, ચિ. કંદ્ર્પ, ચિ. દેવાંગના અને વહાલે પ્રશ્નાંચાં. ‘કચાં છે મેર ? કચાં છે મેર ?’ તેઓ પૂછતાં હતાં.

કોઈને ધ્યાલ આવે જ નહિ કે ભાઈસાહેબ પલંબ પર આરામથી બધાની રાદ જેતા ઇન્દ્રાભને બેઠા છે ! બધા જોઈને ખુશખુશાલ થઈ ગયા. પછી અહેનજી કહે : “ઉપા, ચોથી સપ્રેમઅરનો માતાજીનો પ્રસાદ તેને આપ.” બહેન સેવ, ખુંદીના લાડુ, શીંગખાંડનો ભૂકો ડીશમાંથી લઈ અવડાવ્યો. તો આરામથી આપ. બધાએ દાયમાં લઈ અવડાવ્યું. પુ. કુસુમઅહેન તો એકદમ ખુલ્ય થઈ ગયા. ને તેને બડીને વહાલ કરવા લાગ્યા. બધાએ ખૂલ્ય જ નજીક્યા તેના રળિયામણા સ્વરૂપને, તેની સુંદર અદાને નિંહાંલ્યા. ત્યાર આદ બમે હી માતાજીના ઇમમાં ગયા તો પણ પાછળ પાછળ ધીમા ઉગ ભરતો માતાજીના ઇમમાં આવ્યો. તે દરમાન ભાઈ મનીખભાઈ પણ તેની સુંદર અદાને તેમના કેમેરામાં ઝડપી લેવા આતુરતાથી આવી ગયા. એટલું જ નહિ વાડિયો કેસેટ ઉતારનાર ભાઈઓને ખરૂર આપી જોખતાં તેઓ પણ આવી પહેંચ્યાં. ભાઈસાહેબ મેરના કેટલી યે અદામા ફોટો પાડ્યા. તેના વિવિધ દર્શયોને વાડિયો કેસેટમાં હંડારી લીધા. કેમેરાના ફેલેશથી તે સહેજ પણ જભરાતો નહિ. હંડતો નહિ. તેણે પણ ચોક આપા અને બધાને આનંદવિભોર કરી દીધા.

પુ. માતાજીના ઇમમાં હરી વાર પુ. શુદુદેવના આસન પર જેસી ગયો. થોડી વારમાં તે જ્યાંંગ આરી પુ. શુદુદેવની બેઠકના સોાદા પર બિરાજમાન થઈ ગયો. ચિ. કંદ્ર્પ, પ્રશ્નાં, દેવાંગના પણ ખૂલ્ય થઈ તેને સેવ-મભરા અવડાવતા હતા. બધાની સાથે તે એવો તો હાળી ભળી ગયો. કે જાણે બધાને બોળભરો ન હોય ! ચિ. પ્રશ્નાં આથે તો જેલ કરતો હતો અને પ્રશ્નાં પણ તેની સાથે રમતો હતો. તે દર્શય પણ વાડિયોમાં ઝડપાવ્યું છે.

બંન્ધની આવેલા બધા ભક્તો પણ ખૂલ્ય થઈ તેના ફોટો કેમેરામાં ઝડપવા આગ્યા.

અન્નારે જાડા દસ વાગ્યે પુ. શુદુદેવ ‘નીલોયા’ પધારી ત્યારે તેમનું જાણે સ્વાગત કરતો હોય તેમ જાણ જિબો હતો. શુદુદેવની પાછળ પાછળ તેમની ઇમમાં ગયો. પુ. શુદુદેવ સોાદામાં બિરાજમાં તો તેમની સામે જિબો રહ્યો. પુ. શુદુદેવ તેને સેવ જમાડના હતા. તાં તો તેણે તેની સુંદર ટોક કિંચી

આંધી કરી પૂ. શુરુદેવના હાથ પર પહેરેલી ફરજાકની માળાના મણુષ એંગના લાગ્યો. જીચે અલ અન્ને એણભતો ન હોય! પૂ. શુરુદેવ સાથે કચાંય સુખી જેલ કર્યા છું. પૂ. શુરુદેવના હાથમાથી સેવ આધી. ત્યાર બાદ ત્યાંથી જિડી પૂ. શુરુદેવ પલંગ પર એઠા તો તેમની પાછળ પાછળ આના પલંગ પર ચઢી એયો. અને જિનો રબો. જીચે ફેટલાય વખતની જોગખાજુ ન હોય!

સામાન્ય રીતે પ્રથમ દશ્ચિંહે વિચારીએ તો પક્ષીઓ માનવોનું પગલું પડતો જ જીડી જાય. જ્યારે જા મોર કોણું જીચે કચાંયો આગ્યો. તે તો જાણું નથી. રહેડાણુંના ભારયક વિસ્તારમાં એ કચાંયો આગ્યો. હશે! આનો કે તે ભૂલે પડીને આની પહોંચ્યો હતો. તો પણ તે કંપાઉન્ડમાં ઇઝ્યા કરે કે જીડ પર એસે તે સંભળ જાય, પણ આ તો નિરંતે નિર્ભયતાથી ઘરમાં પ્રવેશયો. ને ચિરપરિચિત હોય તેમ આખા ઘરમાં હોયો. ને ઘરડાંયું તે આધું! 'નીકોણા' પર સુલાખાતીએ, અક્તોની ભીડ, વીડિયો ફોરેના ફોલેના જખારની વચ્ચે પણ નિર્ભયતાથી જિનો રહેતો અને શુરુદેવ તેની સામે હાથ લાનો. હરે ને ફરજ જ એંચે તે બાનતો ખણ્ણી જ અસામાન્ય લાગી. આ તો માડીની જ કંઈ લીલા એ તેમ માનવા મન પ્રેરાય છે.

મધૂર રાજે બપોરે શાખંડ, ટોછળા અને ભાતનું ભોજન છુંયું હતું.

એ લિંગ અત્ત આરામથી તેના જ ઘરમાં ફરતો હોય તેમ ઇઝ્યા છું. અને તા. ૮-૬-'૬૩ના રોજ સવારે સાડા નવ વાગ્યે વિદ્યાય લીધી. તેની વિદ્યાયથી ઘર સતું સતું યદ્ધ ગયું. કારણ, તેને જોઈને અંદરથી એટલું વહાલ આવતું હતું કે જોઈલું વહાલ, પ્રેમ, લાગણી પૂ. શુરુદેવના ફર્નથી થતાં હોય છે...

ચાંદો ત્યારે મધૂરરાજ, તમને પ્રણામ. તમે તો ગયા પણ મીડી ચાદ મૂકૃતા ગયા. ઇંડી કચારે આવશો? માડી મોકલે ત્યારે? કે શુરુદેવ એલાવે ત્યારે?

મોરને જોઈને પૂ. શુરુદેવના શાખાની બાદ આવી જયા :

"મા મને મોર કહે છે."

મા કહે છે, 'મોર મારો છે.'

તો શું એ જ ના હોય?

વાહુ માડી વાહુ!

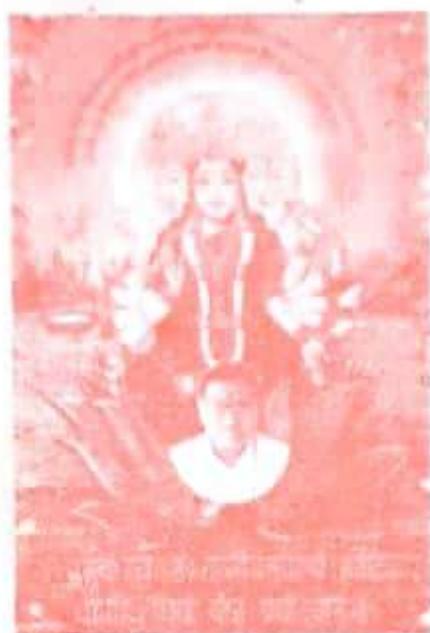
તારી લીલા અપરંપાર છે. છેલ્સે માડીને નન્દ પ્રાણીના છે કે પૂ. શુરુદેવ છુંયું છે તેમ તારા જણા અક્તોને જવારનવાર જન્મના કરાવી કૃપા વરસાવતા રહેલો.

સ્પેન્ડાઇટ

૧. તા. ૧૬-૧૦-'૬૩ થી તા. ૨૩-૧૦-'૬૩ આસો નવરાત્રી છે. વિશિષ્ટ ઉપાધના કરતાર ઉપાસકોને પૂજયથી આશીર્વાદ પાઠવે છે.
 ૨. તા. ૧૦-૧૧-'૬૩ રવિવારે એસટ્રો' વર્ષ' છે. પૂજયથી ગુરુહેન સવારે હું થી અપોરે ૧૨ વાગ્યા સુધી અને સાંજે ફેદી થી ૮ વાગ્યા સુધી 'અદ્દા' કુટિરમાં ફ્લાન આપશે.
 ૩. તા. ૧૮-૧૧-'૬૩ ગુરુવારે લાભપાયમ છે.
 ૪. તા. ૧૬-૧૧-'૬૩ થી તા. ૨૦-૧૧-'૬૩ શુક્ર-શનિ અને તા. ૨૪-૩-'૬૪ થી તા. ૬-૩-'૬૪ સુરતમાં કાર્યવિનાન.
- સ્થળ :** અરિદંત પાઈ, સુધુલ તેરી રોડ, સરદારનગરની સામે, મહાારા જેપાર્ટમેન્ટ, એક્સ-૨, રાજ હોટેલની પાછળ, કાપડિયા કર્પાણિંડ, વરાણી અસ્ટ રટેન્ડ પાસે, આયુર્વેદ હોસ્પિટલ પાછળ, રટેશન પાસે, સુરત. સમય : અપોરે ૧૨ થી ૪ વાગ્યા સુધી.
૫. તા. ૫-૧૦-'૬૩ થી તા. ૬-૧૦-'૬૩ નાગપુરમાં કાર્યવિનાન.
- સ્થળ :** શ્રી વજુભાઈ નગલાલી. ૮, ન્યૂ ઈંગલારી ફોન. ઓ. ડાચસિંગ સોસાયટી, ઈંગલારી પોસ્ટ ઓફિસ પાછળ, ઈંગલારી, નાગપુર - ૨. સમય : અપોરે ૧૨ થી ૪ વાગ્યા સુધી.
૬. તા. ૮-૧૦-'૬૩ શુક્રવારે બોરીવલી સુંખરુમાં કાર્યવિનાન.
- સ્થળ :** શ્રી હનુમાન ભંહિર હોલ, રામભંહિર રોડ, બાબાઈ નાંદા, બોરીવલી (પદ્મિની) સુંખરુ ૪૦૦ ૦૬૨ સમય : અપોરે ૧૨ થી ૪ વાગ્યા સુધી.
૭. તા. ૬-૧૦-'૬૩ થી તા. ૧૦-૧૦-'૬૩ શનિ-રવિ સુંખરુમાં કાર્યવિનાન.
- સ્થળ :** જેથી નારખદાસ લક્ષ્મીદાસની વાડી, ૭૪/૮૧ બોરાયાલર શેરી, પહેલો આળ, ફીલ્ડ, સુંખરુ. ૧ સમય : અપોરે ૧૨ થી ૪ વાગ્યા સુધી.
૮. તા. ૬-૧૨-'૬૩ ગુરુવારે ભાતાજનો પાટોસવ છે. સાંજે ફેદી ૮ થી ૮, 'અદ્દા' કુટિરમાં ફ્લાન અને સત્સંગનો લાભ મળશે.
 ૯. તા. ૨૦-૧૨-'૬૩ થી તા. ૨૫-૧-'૬૪ સુધી ઈંગેન્ડનો કાર્યવિનાન.
- ટેલિફોન :** શ્રી પ્રદીપ વડેના ૦૫૨૩ - ૩૫૪ - ૧૧૧.
૧૦. તા. ૨૦-૧૨-'૬૩ થી તા. ૨૬-૧-'૬૪ સુધી 'નીલોષા' બંધ રહેશે.
તા. ૨૭-૧-'૬૪ થી 'નીલોષા' પર રાખેતા મુજબ મુલાકાત થશે.
 ૧૧. તા. ૨૬-૨-'૬૪ રવિવારે ભાવનગરમાં કાર્યવિનાન.
- સ્થળ :** જોદાવરીયા ઔદ્ઘિન્ય મહિલા છાત્રાલય, ગાંધીસ્વાતિ પાસે, ભાવનગર.
- સમય :** અપોરે ૧૨ થી ૪.
- તા. ૨૭-૨-'૬૪ રવિવારે ભાવનગરમાં પરમ શક્તિ મંત્રનો યણ.
૧૨. તા. ૨૫-૨-'૬૪ થી તા. ૭-૩-'૬૪ સુધી 'નીલોષા' બંધ રહેશે.
તા. ૮-૩-'૬૪ થી 'નીલોષા' પર રાખેતા મુજબ મળશે.

મા

તુ

મા

તુ

ગૂતાળ વર્ષાં સંહેશા

વીતેલી સાલેની સાલમુખારક
નવીન સાલે કરો પ્રતિજ્ઞા
મન, વચન, કર્મની પવિત્રતા તણું
નવીન વર્ષે સાથ રહે રાજ્યોણી તણું આશોર્વાદ.

— રાજ્યોણી નરેન્દ્રાળ

પૂજય ગુરુહેવની મુલાકાત

* આધિ, દ્વાધિ ઉપાધિથી વ્રસ્ત કોઈ પણ વ્યક્તિ જાતિ, જાતિ, કે સમ્પ્રદાયનાં બંધનો સિવાય વિનામૂલ્યે પૂજય ગુરુહેવની મુલાકાત લઈ માર્ગદર્શન મેળવી શકે છે. પૂજયશ્રીની પ્રત્યક્ષ મુલાકાત શક્ય ન બને તો પણ દરરોજ અહોંક કલાક પરમ શક્તિ મંત્રાપને જીવનના અનિવાર્ય હેનિક કાર્યક્રમમાં વણી લેને.

મુલાકાત સ્થળ : 'નીલોપા' બંગલા, ત્રિમૂર્તિ સોસાયરી,
ગવર્નમેન્ટ પાંચ બંગલા પાસે, ગુલમોર ઇલેક્ટ્રિસ પાછળ,
ગુલમાર્ગ ટેકરા, અમદાવાદ-૧૫.

સમય : અપોરના ૧૨-૦૦ થી ૨-૦૦ (૧૦૧ વ્યક્તિને મુલાકાત)

શાનિ-રવિ તથા જાહેર રાજના દિવસે બંધ.

- * પૂજય ગુરુહેવ આપના પત્રો વાંચે છે, પરંતુ લેખિત જવાબ પાડવતા નથી.
- * શારીરિક-માનસિક રોગો માટે પૂ. ગુરુહેવ જીવનજળ આપે છે. જળ લેવા ધર્યાનારે ખાલી સ્વર્ણ બાટલી સાથે લાવવી, જેથી અભિમંત્રિત જીવનજળ આપી શકાય.

